

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està cobert o gairebé cobert per tot el país llevat la Gerdanya on hi ha poques boires. Els vents són un xic forts del sector Nord pel Baix Ebre i fluïxen de direccions variables per la resta del país. Les pluges han estat generals per tota la regió. Les màximes precipitacions han estat de 24 litres per metre quadrat a Cardener, 18 a Estanyol i 16 a Ransoll i Ribes. — Temperatures extremes: Màxima, de 28 graus a Perelada; mínima, 1 grau a Engolasters.

Les forces indígenes d'avantguarda, deserten de l'exèrcit italià

La terra d'Abissínia és defensada heroicament...

El Ras Sayum no ha estat derrotat: Tropes indígenes italianes que deserten

Addis Abeba (Urgent), 4. — El Ras Sayum nega que les seves tropes hagin estat derrotades i afirma que, pel contrari, mantenen a ratlla les italianes a les quals han fet abundants presoners i han arrebatat material de guerra. També comunica que s'han passat a favor d'Abissínia amb armes i municions contingents de tropes indígenes d'Eritrea i la Somàlia italiana, que marxaven a les avantguardes italianes.

El Ras Ayenu penetra a Eritrea

Addis Abeba, 4 (Urgent). — S'acaba de rebre la notícia que les tropes del Ras Ayenu, en nombre de 12.000 homes, han executat una hàbil man-

niobra per a tractar d'agafar els italians entre dos focs.

El soldat del Ras Ayenu han iniciat un ràpid avanç en direcció a Agordat (Eritrea) i les seves avantguardes adhuc han traspasat la frontera i s'han apoderat d'algunes posicions en territori italià.

La notícia ha produït a Addis Abeba indescriptible entusiasme. Amb les tropes del Ras Ayenu avançen soldats somalis i d'Eritrea que han desertat de l'exèrcit italià i s'han passat als abissinis amb armament i municions.

Gran combat prop d'Addua

Addis Abeba, 4 (Urgent). — El Govern abissini nega que els italians s'agui apoderat d'Addua i declara, pel contrari, que es lluita acarnissadament a les immediacions de la ciutat. Els abissinis defensen el territori pam a pam.

Els etiòpics prenen tancs i fan presoners

Addis Abeba, 4 (Urgent). — Aquest matí s'han sostingut dures topades entre les avantguardes italianes i les tropes etiòpies. Els abissinis s'han llançat a l'assalt dels tancs italians arma al braç, i han disparat a través de les pròpies espitlleres de les temibles màquines de guerra. La lluita ha estat duríssima.

Segons notícies rebudes a Addis Abeba, a primeres hores d'aquesta tarda, els abissinis s'han apoderat de presoners i material de guerra italians.

Manquen detalls sobre aquests combats per la dificultat de les comunicacions.

Cent bombes sobre Addua

Addis Abeba, 4 (Urgent). — L'aviació italiana ha tornat a bombardejar

Addua i les seves immediacions. Es calcula que els avions enemics han llançat avui sobre Addua un centenar de bombes.

Combats a Harrar i Ogaden

Addis Abeba, 4. — Notícies rebudes de Harrar diuen que des d'aquest matí es combat furiosament a dita província i es registren nombroses víctimes per una i altra part.

També a l'Ogaden (província llevant amb la Somàlia italiana) ha estat represa la lluita per haver continuat l'avanç els italians.

Defensen Addua cinquanta mil homes

Asmara (Eritrea), 4. — Ací no es creu que Addua es rendeixi fàcilment pel fet que a les seves immediacions els etiòpics posseeixen de 40 a 50.000 soldats, perfectament ensinistrats i equipats.

Avió italià enderrocat

Addis Abeba, 4 (Urgent). — El Ras Sayum, que defensa Addua i Adigrath, comunica que les seves forces han enderrocat un avió italià de bombardeig.

Vint-i-quatre hores de lluita

Addis Abeba, 4 (Urgent). — Hom rep les primeres comunicacions detallades sobre les accions lluitades entre abissinis i italians. Es desprèn clarament que han fracassat per complet les previsions de l'Alt Comandament italià que comptava amb l'efecte moral que l'aviació causaria als indígenes, i lluny d'això hom ha vist grans núclis de nadius que rebien els aparells amb foc granejat de fusell per tal de suplir la manca de bateries antiàeris. A més, les

masses italianes es mouen dificultosamente mentre que els abissinis, bons marxadors i perfectes coneixedors del terreny, es mouen amb extraordinària facilitat i creen constantment noves zones de perill.

Hom sap que en les accions lluitades ahir els italians han sofert grans pèrdues, no previstes per l'Alt Comandament, i han caigut a poder dels indígenes presoners i material de guerra.

Durant la primera part del seu avanç, els italians pogueren guanyar terreny gairebé sense disparar ni un tret, però en enfrontar-se a les tropes regulars etiòpiques l'aspecte de la lluita canvià i fou duríssim. Els nadius, magnífics tiradors, aprofiten la major part dels seus disparats, i es perden milers de bales italianes.

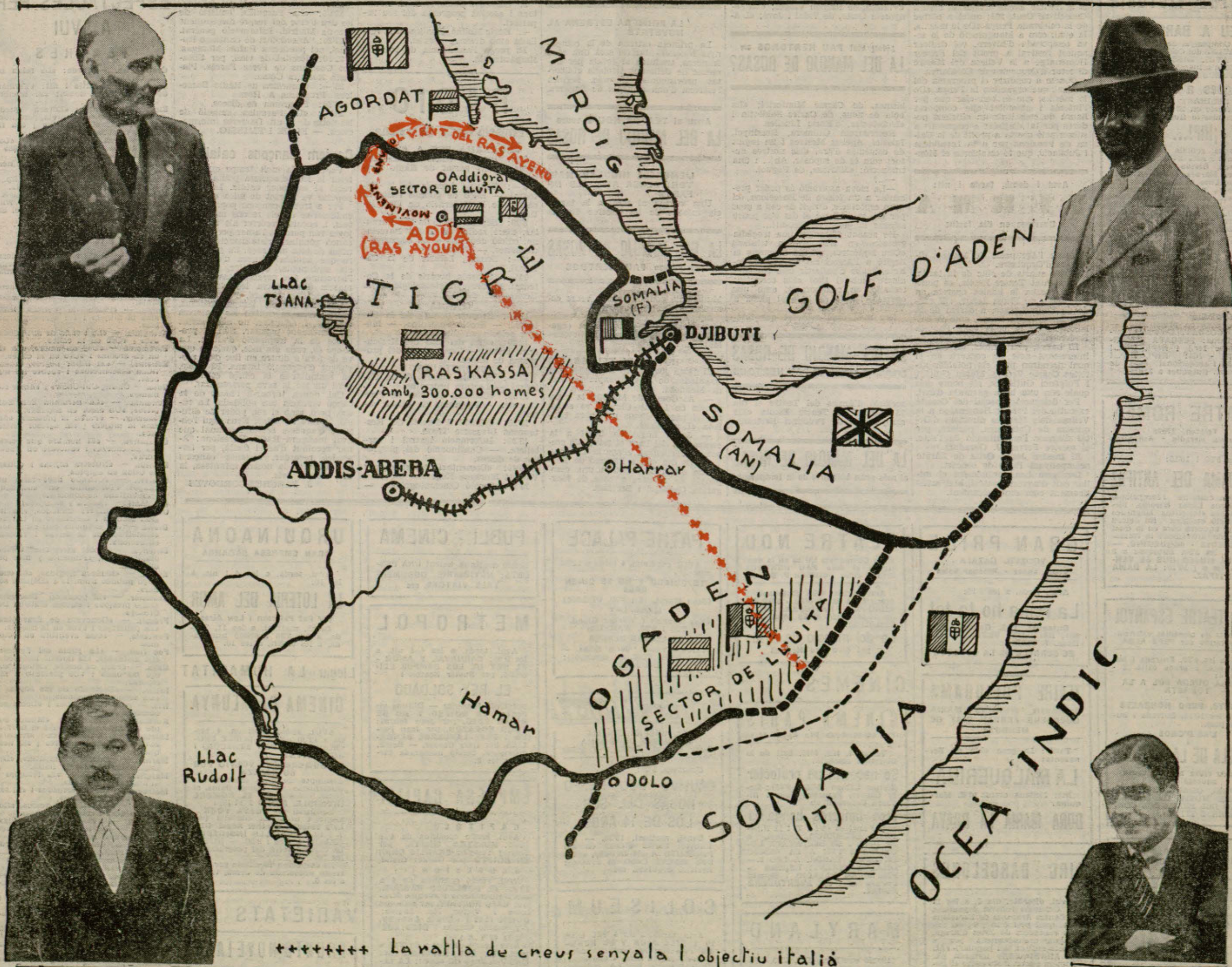
Després de vint-i-quatre hores de lluita, els italians encara no han pogut apoderar-se d'Addua ni d'Adigrath a desgrat d'haver-les bombardejades.

Els italians han perdut material i homes.

Addis Abeba, 4. — Notícies d'origen abissini informen que els italians han perdut molt material de guerra i que les forces abissínies han capturat molts presoners italians. S'afegeix que, segons sembla, els italians pretenen trencar la línia abissínia d'Addua i Axum amb tancs, aeroplans i artilleria pesada, per tal de voltar aquella ciutat, o atacar-la pels costats. Les tropes italianes han pres possessió dels pobles de Maixària i Bergram Met, que es troben 30 quilòmetres al Sud.

La població d'Addua és objecte d'un intens bombardeig. El Ras Sayum, comandant abissini d'aquell sector, ha comunicat que no podrà sostenir la defensa d'Addua molt de temps. Les pèrdues són molt elevades per ambdues parts.

(Continua informació a les pàgines 6 i 7.)

+++++ La ratlla de creus senyala l'objectiu italià de lligar els fronts nord i sud i tallar el Ferrocarril d'Addis-Abeba a Djibuti.

Bandera Abissínia Bandera Italiana Bandera anglesa Bandera Francesa

EL TEATRE DE LA GUERRA. — Les zones ratllades transversalment marquen els sectors de lluita. Les banderes fixen la posició de les forces. Les sagetes de la frontera nord senyalen la trajectòria del Ras Ayenu, que ha penetrat a Eritrea i ataca l'exèrcit italià pel flanc i la rearguardia. — Les quatre fotos són les dels representants d'Itàlia, Abissínia, França i Anglaterra a la Societat de Nacions, senyors Aloisi, Hawariate, Laval i Eden, respectivament.

Aquest número ha estat visat per la censura

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
Ronda Universitat 25
Telèfon 22122Impremta
TALLERS NUM.
Telèfon 14446PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona un mes 550 otes
Fora un trimestre 1050 »
Amèrica Llatina i Portugal
un trimestre 13- »
Altres països un trimestre 27- »No se trata de esto. Se trata de
intereses; de petróleo; de minas de
oro; de cadáveres de agua. Se trata
de riquezas ocultas; de tesoros es-
condidos en la garza del capita-
lismo que saca a flote. Riquezas,
millones, predominio, rivalidad. He
aquí la guerra. ¿Que tiene que ver
con esto la civilización?

El delegat

Heus act uues justissimes paraules
de El Liberal:«En el debate político que empezó
el martes, el secretario de despacho
de la Dictadura, Sr. Calvo Sotelo,
continúa hablando de la necesidad
de una dictadura en Cortes que más
parecen de la Monarquía que de la
República.Especializado en materia financiera
y presupuestaria, los de Renova-
ción reservaron turnos en los de-
bates de esa naturaleza; pero tra-
casó tan ruidosamente, que no ha
vuelto a levantar cabeza. Y ahora
han delegado en el los del grupo
monárquico para que consuma un
turno en la discusión de la última
crisis, tema esencialmente político,
para el que no ha demostrado me-
jor preparación»La cosa destruida i
el cost dels enginyers
militarsLa Publicitat, comentant el con-
flicte italo-etíop, escriu:«Així al matí molta gent a Barce-
lona creien de bona fe que els
aviadors italians havien bombardejat
Addis Abeba; la nerviositat els
feia confondre la capitalitat de l'im-
peri amb una població fronterera
situada a un mil·ler de quilòmetres,
segurament, i d'una importància re-
lativa, perquè en tot Abissínia de
noms urbans de certa importància
n'hi ha ben pocs; potser no passen
de tres, i cap d'aquests n'assembla
a una ciutat europea. Del punt
de vista material, el cost dels en-
ginyers militars esmerçats en la des-
trucció d'un poble abissini és molt
superior al de la cosa destruïda»

Com queda Lerroux?

Veritablement, la situació de
Lerroux és ben trista i desolada.El corresponent a Madrid d'El Di-
lúvio ens diu:«En la contradicció de la discus-
sion ha quedat mal parada la figu-
ra d'el señor Lerroux. Y con razón.
Es en vano que quiere traer el valor
con frases huecas y altisonantes. El
hecho concreto es que este Gobierno
es hecchura del anterior y de que las
asistencias son las mismas. Y salta
a la vista que las ha suplantado con
decremento de su prestigio político.Por conducto que nos merece el
mayor crédito sabemos que esta si-
tuación extraña en que se ha colo-
cado el señor Lerroux ha sido exa-
minada en la reunión que en el do-
mínico social ha tenido la minoría
real. La solución de la crisis ha
semejado el desencanto entre las
huestes que acudían al señor Ler-
roux, y por primera vez en los ane-
les del lerrouxismo se han levanta-
do voces de protesta y de censura
para el jefe. E' el seno de la re-
unión se ha producido que, parti-
do con esta última prueba a que le
ha sometido el señor Lerroux que-
daba prácticamente destruido.El jefe radical, ante el tono y la
energía anunciadores de mayores es-
cisiones, o acaso de la disolución fi-
nal de esa fuerza, ha tenido que
plegar a las consideraciones que
se han formulado, si bien ha rogado
que de momento votaran la confian-
za al Gobierno.Los votos radicales que apoyan al
nuevo Ministerio son unos votos de
precariedad, y tan forzados que, a
adquirirán una franca ex-
teriorización en el curso de los de-
bates que se produzcan en el Parla-
mento. Acaso en el agape de des-
agravio que le hará al señor Ler-
roux, los comensales pidan todo el
poder para el jefe, como ahora se
acostumbra a pedir estas cosas»

Contra la guerra

Heus act uues emocionants paraules
de La Libertad:«Somos y seremos defensores de la
neutralidad absoluta de España.
Somos derrotistas de la guerra. Ningún
interés, ningún propósito, nin-
guna maniobra será capaz de apar-
tarnos de esta línea de conducta, de
modificar este propósito inquebran-
table. Que luchan, cuanto quieran
unos y otros, si el amor a la guerra
en ellos más fuerte que el ansia
humanitaria de ahorrarse millones de
muertos y ríos de sangre. Pero nos-
otros, que rechazamos la guerra, que
rechazamos a la guerra, que recha-
zamos la guerra, no podemos mezclar-
nos en ella por nada ni para nada.Es preciso que este anhelo nacional
se grabe a fuego en la mente y
en el corazón de todos los políti-
cos y de todos los gobernantes. En
todas las pechos españoles sólo hay
un deseo decidido y firme: Neutra-
lidad. ¡Neutralidad! ¡Neutralidad!EN EL PARAISO POLITICO
EVA. — ¡Que vengan, que vengan
republicanos, que yo sabré hacerlos
pecar a todos!

(De «El Sol»)

VIAJERO INDESEABLE
— ¡Deme un billete para el primer
tren que salga para Abissinia!

(De «Heraldo de Madrid»)

ECCO IL PROBLEMA
ELLA. Desde luego que a los
incivilizados hay que civilizarlos.
EL. — Conforme; pero ¿en qué se
distinguen los unos de los otros?

(De «El Diluvio»)

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA PRENSA EL TREBALL

Amb l'excusa de la
civilitzacióSolidada. Obrera, comentant
la guerra entre Itàlia i Etiòpia, es-
criu:«¿Civilització? ¿Que pueblos del
mundo no necesitan afinar, por lo
menos, su civilización? ¿Que pue-
blos del mundo no necesitan acabar
con la tiranía? ¿Que correo poco a po-
co su vitalidad?No se trata de esto. Se trata de
intereses; de petróleo; de minas de
oro; de cadáveres de agua. Se trata
de riquezas ocultas; de tesoros es-
condidos en la garza del capita-
lismo que saca a flote. Riquezas,
millones, predominio, rivalidad. He
aquí la guerra. ¿Que tiene que ver
con esto la civilización?

El delegat

Heus act uues justissimes paraules
de El Liberal:«En el debate político que empezó
el martes, el secretario de despacho
de la Dictadura, Sr. Calvo Sotelo,
continúa hablando de la necesidad
de una dictadura en Cortes que más
parecen de la Monarquía que de la
República.Especializado en materia financiera
y presupuestaria, los de Renova-
ción reservaron turnos en los de-
bates de esa naturaleza; pero tra-
casó tan ruidosamente, que no ha
vuelto a levantar cabeza. Y ahora
han delegado en el los del grupo
monárquico para que consuma un
turno en la discusión de la última
crisis, tema esencialmente político,
para el que no ha demostrado me-
jor preparación»La cosa destruida i
el cost dels enginyers
militarsLa Publicitat, comentant el con-
flicte italo-etíop, escriu:«Així al matí molta gent a Barce-
lona creien de bona fe que els
aviadors italians havien bombardejat
Addis Abeba; la nerviositat els
feia confondre la capitalitat de l'im-
peri amb una població fronterera
situada a un mil·ler de quilòmetres,
segurament, i d'una importància re-
lativa, perquè en tot Abissínia de
noms urbans de certa importància
n'hi ha ben pocs; potser no passen
de tres, i cap d'aquests n'assembla
a una ciutat europea. Del punt
de vista material, el cost dels en-
ginyers militars esmerçats en la des-
trucció d'un poble abissini és molt
superior al de la cosa destruïda»

Com queda Lerroux?

Veritablement, la situació de
Lerroux és ben trista i desolada.El corresponent a Madrid d'El Di-
lúvio ens diu:«En la contradicció de la discus-
sion ha quedat mal parada la figu-
ra d'el señor Lerroux. Y con razón.
Es en vano que quiere traer el valor
con frases huecas y altisonantes. El
hecho concreto es que este Gobierno
es hecchura del anterior y de que las
asistencias son las mismas. Y salta
a la vista que las ha suplantado con
decremento de su prestigio político.Por conducto que nos merece el
mayor crédito sabemos que esta si-
tuación extraña en que se ha colo-
cado el señor Lerroux ha sido exa-
minada en la reunión que en el do-
mínico social ha tenido la minoría
real. La solución de la crisis ha
semejado el desencanto entre las
huestes que acudían al señor Ler-
roux, y por primera vez en los ane-
les del lerrouxismo se han levanta-
do voces de protesta y de censura
para el jefe. E' el seno de la re-
unión se ha producido que, parti-
do con esta última prueba a que le
ha sometido el señor Lerroux que-
daba prácticamente destruido.El jefe radical, ante el tono y la
energía anunciadores de mayores es-
cisiones, o acaso de la disolución fi-
nal de esa fuerza, ha tenido que
plegar a las consideraciones que
se han formulado, si bien ha rogado
que de momento votaran la confian-
za al Gobierno.Los votos radicales que apoyan al
nuevo Ministerio son unos votos de
precariedad, y tan forzados que, a
adquirirán una franca ex-
teriorización en el curso de los de-
bates que se produzcan en el Parla-
mento. Acaso en el agape de des-
agravio que le hará al señor Ler-
roux, los comensales pidan todo el
poder para el jefe, como ahora se
acostumbra a pedir estas cosas»

Contra la guerra

Heus act uues emocionants paraules
de La Libertad:«Somos y seremos defensores de la
neutralidad absoluta de España.
Somos derrotistas de la guerra. Ningún
interés, ningún propósito, nin-
guna maniobra será capaz de apar-
tarnos de esta línea de conducta, de
modificar este propósito inquebran-
table. Que luchan, cuanto quieran
unos y otros, si el amor a la guerra
en ellos más fuerte que el ansia
humanitaria de ahorrarse millones de
muertos y ríos de sangre. Pero nos-
otros, que rechazamos la guerra, que
rechazamos a la guerra, que recha-
zamos la guerra, no podemos mezclar-
nos en ella por nada ni para nada.Es preciso que este anhelo nacional
se grabe a fuego en la mente y
en el corazón de todos los políti-
cos y de todos los gobernantes. En
todas las pechos españoles sólo hay
un deseo decidido y firme: Neutra-
lidad. ¡Neutralidad! ¡Neutralidad!EN EL PARAISO POLITICO
EVA. — ¡Que vengan, que vengan
republicanos, que yo sabré hacerlos
pecar a todos!

(De «El Sol»)

VIAJERO INDESEABLE
— ¡Deme un billete para el primer
tren que salga para Abissinia!

(De «Heraldo de Madrid»)

ECCO IL PROBLEMA
ELLA. Desde luego que a los
incivilizados hay que civilizarlos.
EL. — Conforme; pero ¿en qué se
distinguen los unos de los otros?

(De «El Diluvio»)

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Impremta: 14446

Tres raonaments

Gazeta publica un interessant
article de la Vanguardia, del qual
transcrivim els fragments se-
güents:«Primer raonament. Me pare-
ce que Inglaterra no quiere, en mane-
ra alguna, derramamientos de san-
gre, quiere reducir a polvo, eso si,
y cueste lo que cueste, la amenaza
oculta que, por imprudencia inexplic-
table, le han dado a entender, con
hechos y actos, no con meras pala-
bras, que existia dirigida contra su
vasto imperio. Esta resolución de
Inglaterra, inquebrantable ya, se ira
fortaleciendo más cada día. Si fue-
se necesario, los ingleses volcarian
todas sus riquezas y emplearian to-
do el tiempo preciso — dos, cinco,
diez, quince años — para quitarse de
enfrente esa pesadilla: estan resuel-
tos. Pero no tienen prisa alguna ni
gana de complicarse innecesariamen-
te las cosas. Saben que el tiempo
trabaja para ellos, como en los años
de Napoleon, como en los dias del
kaiser Guillermo II. En las manos
de Inglaterra estan mil resortes pa-
ra el ejercicio sobre Mussolini una
presión continua, abrumadora, con-
ciente, astixante, sin tener que dis-
parar un tiro. De manera que, en
resumen, yo creo que Inglaterra evi-
tara la guerra con Italia, hasta el
ultimo extremo y en cuanto de ella
dependa, no necesita.Segundo raonamiento. Francia no
quiere ni, ni vez, pueda hacerla. La
situación de Francia es la más des-
agradable, la más extraña que pue-
da darse. La mala situación de
Francia no es de índole exterior. Es
interna. Nunca como en estas ho-
ras se ha faltado a los franceses co-
hesión. Se trata de un fenómeno
rarísimo, antifrancés por excelencia,
pero evidente, profundo. Pero lo
cierto es que los franceses de hoy
no estan satisfechos de si mismos, ni
quieren acordar acerca de su fu-
turo, y se muestran preocupados
con la fiebre intermitente, sin
duda reveladora de un grave pro-
ceso de biología política, que hierve
en sus venas.Con esto, y con la obsesión de
Alemania — obsesión constante de
toda la cultura francesa — cómo
va a hacerles gracia alguna el con-
flicto italo-etíop, o el italo-ingles,
o cualquier otro que no sea el suyo
propio, el interno de Francia?En pocas palabras: Francia no es-
ta para guerrear, ni quiere guerrear,
y menos a raíz de un problema que
le parece secundario, que no es vi-
ta para ella. Dará todos los pasos
que se le exijan, tras la Sociedad de
Naciones. Pero los dará como una
sonambula, sin entusiasmo alguno,
absorta en otras y más íntimas pre-
ocupaciones, aplicando siempre toda
su fuerza de inercia a evitar la gue-
rra o a localizarla, a atenuarla, a
concertar con sus amigos esa paz
que tanto necesita para auscultarse
a si misma.Tercer raonamiento. En cuanto
a Italia, yo no puedo todavía creer ni
que Mussolini esté loco, ni que su
locura, si la hubiese, se haya con-
tagiado irremisiblemente, definitiva-
mente, a todo su pueblo. Mussolini
se debate en una contradicción inex-
tricable. Cuando despliega sus argu-
mentos para justificar su necesidad
de expansión y para demostrar que
él no pretender ahora nada más que
hacer ligeramente, por primera vez,
la guerra, que todas las naciones coloniza-
doras estan hartas de realizar conEnterrament
de Pere FigueresA la nostra edició del diumenge
passat donarem la trista nova de la
mort del nostre amic Pere Figueres,
de Sant Vicenç de Torelló.Tal com ho preveíem, l'enterra-
ment constituí una sentida i gran-
diosa manifestació de dol. Companys
de Torelló i de Manlleu acudiren
a Sant Vicenç de Torelló.No és d'estranyar la gènecia que
es congregà a Sant Vicenç de Torel-
ló, donades les simpaties i l'interès
que sempre despertà l'actuació rec-
ta i honesta de Pere Figueres a la
Comarca de Vic.Fou un iniciador infatigable. Als
13 anys començà a actuar al Partit
Nacionalista Republicà Federal i
fou el fundador de les Joventuts
de l'esmentat partit. El 1917 parti-
cipà al moviment revolucionari con-mètodes mucho peores; cuando Mus-
solini dice estas y otras muchas co-
sas, le rebosa la razón por los cus-
tos costados.La máxima condenación de los
métodos mussoliniano, en política
exterior, está precisamente en la
misma razón que le asiste en el fon-
do: que el «yo, y mucho peor, que
Inglaterra y Francia, por ejemplo,
supieron hacer tantas veces y con
repetido éxito, él, Mussolini, no haya
sabido también realizarlo a la chita
callando, sin escándalo alguno, an-
tes bien haya convertido esa co-
solapada y vulgarísima, en una
bronca internacional y un terrible
artefacto explosivo. Ahí está su
error tremendo. Tal, que a veces in-
cluso hace sospechar si la situación
que se encuentra hoy Mussolini
habrá sido, en el fondo, una «ada
que con redes finisimas le hayan
tendido astur: y misteriosos enemi-
gos».

I mentrestant...

La Nación, diari rabiosament
monàrquic — i mai com ara no
s'havia aplicat tan bé això de ra-
biosament — escriu:«Italia ha jugado su carta, con
toda decisión, en el día emocionan-
te de ayer. Todo el pueblo, con el
deseo de una compensación y una
unanimidad, de las que existen pocos
ejemplos en la Historia, ha procla-
mado el derecho a realizar lo que
otras naciones pudieran hacer sin
corrupción a casos semejantes.Nosotros seguimos teniendo la firme
esperanza de que Europa se
mantendrá como espectadora, aun-
que en Ginebra se simulen activida-
des fatigosas, ante el desarrollo del
conflicto italo-etíopico».I mentrestant, que Italia des-
troci Abissínia.

El que no pot ésser

La Veu de Catalunya, que en
temps de la dictadura, seguint la
veu de Cambó, maldava per la
concordia, avui maldava per la con-
vivència.«Dèiem ahir que el país nor-
malment constituït i organitzat no
s'havia de preocupar de la revolució,
contrarevolució. El que cal fer és or-
ganitzar la convivència civil en for-
ma que elimini totes les manifesta-
cions possibles de la violència i in-
clougué tots els partits i tots els ciu-
dadans en el còs amplexiu de la
legalitat».Hi ha certes coses, però que, sense
deshonrar-se, no poden ésser.Que no estiguin tan
contentsRetallam del vell Diari de Barce-
lona aquesta nota graciosíssima:«Al medio día de hoy, en la ter-
ra del restaurante babilónico sito en
la calle de Alcalá sobre lo que fue
en otro tiempo Palacio del marqués
de la Torre, las minorías
monárquicas del Congreso de los di-
putados han ojeado con un almu-
erzo a los señores Góicoechea y
Calvo Sotelo. En la reunión reinó la
más franca alegría. — A. —De manera que dia más franca a-
la grieta? ¿Pobres! I pensar que se's
acabarà tan aviat!

GOVERN GENERAL

EL SENYOR PIC REP VISITES
DESTACABLESAhir no va produir-se a la Gene-
ralitat cap notícia d'interès.El senyor Pic rebé nombroses vi-
sites, entre les quals cal destacar una
conferència que celebrà amb els
presidents de les Associacions per-
tanyents a la Generalitat.També visità el Governador, in-
ter, el president de l'Associació de
Funcionaris de la Generalitat, amb
una comissió de la Direcció de l'es-
mentada entitat, per tal de deman-
ar el reintegrat definitiu dels funcio-
naris temporers que foren acomia-
dats arbitràriament en virtut de dis-
posicions de Presidents accidentals.Ja seria bona la resposta que re-
spondria als funcionaris en els llocs
seus dels quals no hi ha altra fal-
ta que la d'esser els més humils de
la casa.Una altra de les visites que rebé
el senyor Pic fou la del senyor Ji-
menez Caballero, cap de la comen-
da de la Generalitat, que té
hom deia, a la Generalitat, que té
pròxim un ascens, a conseqüència
del qual deixarà el comandament
d'aquelles forces i passarà a exercir
un alt comandament a l'exèrcit.

Llegiu LA HUMANITAT

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir publica,
entre altres, les següents disposi-
cions:«Justicia i Dret
Anunci de concurs per a la pro-
visió de les places de Metges foren-
ses de les poblacions de Catalunya
que són esmentades.Governació
Ordre en virtut de la qual són in-
clous entre el personal que podrà
exercir Secretaries de segona i ter-
cera categoria els senyors que figu-
ren en la relació publicada com ane-
x a la present Ordre.Finances
Ordre relativa a la substitució
de l'últim del Deute de l'Estat,
emissió de 1917, que són retirats de
la circulació, per part dels possei-
dors que en tinguin en dipòsit a la
Caixa de Dipòsits i Consignacions
de la Generalitat, en concepte de
finança.Cultura
Ordre complementaria del Decret
del 26 de setembre del 1935, nom-
nant Professors especials de l'Ins-titut-Escola de la Generalitat els se-
nyors que són esmentats.Ordre nomenant, en virtut de con-
curs, Directors i Auxiliars de les Bi-
blioteques Populars de la Generali-
tat, de les poblacions que són es-
mentades, les senyoretes que s'in-
clouen.Treball
Ordre en virtut de la qual és con-
stituïda la Comissió Inspectora in-
terna del Registre local de Col·loca-
ció, de Pratdip, i són designats els
Vocals que l'hauran d'integrar.Ordre en virtut de la qual és con-
stituïda la Comissió Inspectora in-
terna del Registre local de Col·loca-
ció, de Caldes d'Estrac, i designant
els Vocals que l'hauran d'integrar.Ordre constituint la Comissió In-
spectora interna del Registre local
de Col·locació, de la Torre de l'Es-
panyol, i designant els Vocals que
l'hauran de constituir.Obres Públiques
Ordre designant l'Enginyer Direc-
tor d'Obres Públiques de la Gene-
ralitat per formar part del Patronat
de la Costa Brava.

La Música

L'AFAMAT MUSIC POLO-
NÉS MIEEZYSTAW HOR-
ZOWSKI PENSEA VISITAR
ESPANYAEl célebre music polonés Horzow-
ski desitja visitar Espanya, i per tal
de poder fer-ho ha garantit la seva
estada i permanència a Espanya el
grup del «Fratr Financery» i que
fora denunciats com a autors d'u-
nes suposades estafes a diversos pa-
gesos de les contrades de Catalunya.La detenció d'aquest individu se-
fectua a les Rambles per un agent
de policia que portava la seva foto-
grafia i estava encarregat de la
seua recerca i captura. El Massip
portava unes ulleres fumades per
tal de desaparitar.Manca detindre-ne d'altres companys
seus que formaven l'esmentada So-
cietat.Ha estat detingut un suposat
estafadorPer agents de la Brigada d'Investi-
gació Criminal, s'ha procedit a la
detenció de Rosend Massip Barrio-
nuevo, que és un dels que formaven
el grup del «Fratr Financery» i que
fora denunciats com a autors d'u-
nes suposades estafes a diversos pa-
gesos de les contrades de Catalunya.Enterrament
de Pere FigueresA la nostra edició del diumenge
passat donarem la trista nova de la
mort del nostre amic Pere Figueres,
de Sant Vicenç de Torelló.Tal com ho preveíem, l'enterra-
ment constituí una sentida i gran-
diosa manifestació de dol. Companys
de Torelló i de Manlleu acudiren
a Sant Vicenç de Torelló.No és d'estranyar la gènecia que
es congregà a Sant Vicenç de Torel-
ló, donades les simpaties i l'interès
que sempre despertà l'actuació rec-
ta i honesta de Pere Figueres a la
Comarca de Vic.Fou un iniciador infatigable. Als
13 anys començà a actuar al Partit
Nacionalista Republicà Federal i
fou el fundador de les Joventuts
de l'esmentat partit. El 1917 parti-
cipà al moviment revolucionari con-mètodes mucho peores; cuando Mus-
solini dice estas y otras muchas co-
sas, le rebosa la

LES COMARQUES.

NOTES DE SABADELL

La posició de les esquerres locals

Llegiu LA HUMANITAT

Sabadell en revolució moderna, per a la intensificació de les vies de comunicació va esdevenint un suburbi de la capital. És víctima, si així es pot dir, de les lleis d'atracció de les grans ciutats.

Aquest fenomen impulsa per les grans concentracions urbanes té fins a cert punt els seus avantatges, però és innegable que també té els seus inconvenients, sobre tot en el que es refereix al petit comerç i la petita indústria.

Entre aquesta hi ha la indústria

Automobilista!

assegureu la responsabilitat civil del vostre cotxe

A GARANTIA ILLIMITADA

La Préservatrice

CORTS CATALANES, 642

hoteleria que avui és la seva àmplia ocupació pot dir-se que ja no existeix en aquesta ciutat. El darrer baluard d'aquesta activitat industrial com a hotel, fou el con. jut. Hotel d'Espuny. Resistí fins l'últim moment, però ja no pot més. I aquest fet, que situat en un dels llocs més cèntrics de la ciutat, en ple passeig de la República i jaçana amb el popular carrer de Sant Pere, queda desolat i trist i tancades les seves portes.

Es o pròpiament d'un senyor que resideix a Madrid, el qual, pocs dies després d'haver deixat la ciutat, no s'avenia en cap de les propostes que se li havien fet. Però tot i la seva oportunitat, i un dia, no recordem si ja sis o set mesos, els ciutadans s'assabentaren de l'existència d'un Comissari a Madrid. Una telegrama de premsa donava la nova amb totes les detalls, i poc després hom veure que les portes d'aquell edifici s'obrien i es començaven a obrir. Era indubtable que s'havia assolit conèixer el propietari i evitar que un bell immoble romangués tancat.

Ara però, segons sembla s'ha venut en un altre pas. I aquest té molta més importància perquè denota l'existència d'un patriotisme local sempre lloable. Hom diu que aquell edifici ja no pertany, o delmenys de pertanyer a Madrid. Una telegrama de premsa donava la nova amb totes les detalls, i poc després hom veure que les portes d'aquell edifici s'obrien i es començaven a obrir. Era indubtable que s'havia assolit conèixer el propietari i evitar que un bell immoble romangués tancat.

Al veïnatge de Vilagrassa es produí un incendi en un paler, propietat de Sebastià Cases, les pèrdues del qual ascendiren a més de dues mil pessetes.

Al veïnatge de Vilagrassa es produí un incendi en un paler, propietat de Sebastià Cases, les pèrdues del qual ascendiren a més de dues mil pessetes.

APUNTS ADRIANENCOS

El Grup Escolar que no existeix

De temps que ho volíem parlar d'un problema tan viu i tan profund com ho és aquest de la manca d'un Grup escolar a Sant Adrià de Besòs.

Més d'una vegada teníem decidit llançar-nos a fons en el trist tema, però sempre referèndum el nostre intent en convèncer-nos a nosaltres mateixos que anàvem a endinsar-nos per un veïnat, un feble d'adrià que els temps gestoris i transitoris actuals s'havien estilitat per de moda. Però d'avui creiem ineludible el deure, millor dit, l'obligació que hi tenim de parlar-ne quan un col·lega, ho ha fet ja.

Per començar, del diari de referència en treiem aquestes ratlles en les quals després de dir que s'ha acabat per a la mainada el vèndic de 1935-36, i tot seguit afegeix: «El llibre, el quadern, la ploma, el llapis, el puny, el tinter, les paperetes empastifades de guixades a betze; tot sota l'ull vigilant del mestre, dona una certa seguretat a l'escola de la qual hom no es pot escapar, i en parlar de la mainada haurà de dir-ne: «Oh, ara veu que són a l'escola de Sant Adrià, en aquest escolar, és tot un problema que no mereix que hom intenti tractar-lo com si fos una simple diversió. Són massa les conseqüències que reporta».

Evidentment té raó el col·lega. Molt bonic això dels llibres i la ploma, i l'ull vigilant del professor! Però, i l'escola? Quina capacitat té aquesta per llançar-hi al seu dins una quarantena i cinquanta alumnes? «Com ho direm—repetirem nosaltres— a el col·lega— que aquest problema ha arribat a extrems tan lamentables perquè s'ha deixat que hi arribés?»

Les escoles adriàtiques, la misèria d'aquestes escoles s'ha pogut desterrar sovint amb un pedaç forçat d'edifici modern, però sempre ha resultat estèril. Perquè el seu estat no pot acabar-se amb un retoc ni tampoc amb una renovació general. El mal ve de socarrel. I per exterminar-lo és precis començar de bell nou amb la tasca. Fent escoles noves? Mai de la vida, mentre aquestes hagin de supeditar-se a les condicions de les actuals. Així repetim a familiars i escolars dels col·legis particulars, especialment els religiosos, els és un plaer la reobertura de curs, als familiars i alumnes de les escoles oficials els sembla que els burxin... I en espera ansiosa, els

col·legials sobretot, de les festes religioses o laiques que els allunyanen

algunes hores d'aquell recinte asfíntic i mal girat.

Solució d'aquest greu problema que enclos en el mateix la perfecta cultura de tot un poble? Sense excusar: El Grup Escolar.

«El Grup Escolar— diu el col·lega— que l'Ajuntament popular decidí construir i gestionà el poder realitzar, resolva amb tots els els i us aquest greu i profund problema».

Que els gestors adriàtics han vingut ja des d'un començament a parlar-nos que ells resoldràn ràpidament i eficaçment, és del domini públic. Que ha promès de ciutadans superiors, com si és tractés d'un producte comercial, també ho sap t'hom. I el que no es desconeix és que «Però les paraules han quedat al sac dels aparils perquè s'ia. I les escoles del municipi segueixen arrossegant el llit justicós de la seva misèria moral i material». El projecte de projecte de Grup Escolar dels gestors mori ans de néixer.

Ajers, o coses tan fàcils de realitzar en temps que no hi hagin problemes greus com són la col·locació de cotxes, el donar el nom del «edifici» a cert carrer i el nomenar «escoles de mar y tierra, vigilants» de «serenos», etc., etc., han tingut per a ells més interès. Com l'ha tingut el safrer cedista-radical. No veieu que amb la cultura que sap on parlar a hores d'ara?

Com el comentarista acobem: «Res

Amb una polissa de

GARANTIA ILLIMITADA

restaurar tranquil·litat assegurada

la TOTALITAT

de les vostres responsabilitats.

La Préservatrice

CORTS CATALANES, 642

de retrets als gestors perquè amb

ar transitorietat els escolars adriàtics

no poden dir a plena veu que

van a l'escola, ja que mentirien. Sinó

un prec: Podríem donar la qüestió

pública als qui de veritat laboraven

pel poble? Heus ací la manera que

Sant Adrià pogués tenir el Grup Es-

colar. Evidentment!».

J. GRAU I LATORRE

LLEIDA

ESCORÇOLLS: DETENCIONS

INCENDI

Lleida, 4 (per telèfon). — Per la

guardia civil s'ha practicat un es-

corçoll al domicili del que fou presi-

dent del B. O. C. Joan Farré.

Aquest escorçoll és un dels tants

que s'han practicat aquests dies.

— Per tal de posar-los a disposi-

ció del jutjat d'instrucció han ingre-

sat a la presó Josep Coin i Domènec

i Josep Coin i Vallès, pare i germà,

respectivament, de l'autora dels em-

metzaments produïts a la Granja

d'Escarp.

També han ingressat a disposició

de l'esmentat jutge, Ventura Latre.

— Al veïnatge de Vilagrassa es

produí un incendi en un paler, pro-

prietat de Sebastià Cases, les pèrdues

del qual ascendiren a més de dues

mil pessetes.

F. A.

GIRONA

RECTIFICACIÓ. - ACCIDENT

D'AUTOMOBIL. - LA FIRA COM-

ERCIAL. - ALTRES NOTES

D'INFORMACIÓ

Girona, 4. — En la crònica que pu-

blicàvem en l'edició de dijous passat

sobre el judici oral celebrat a l'

Audiència Provincial d'aquesta ciu-

tat contra Josep Gell i Ferreol, ve-

l de Monells, estancquer, acusat d'un

delicte de resistència a l'autoritat,

varem inoír en una lamentable

equivocació quant a l'atribució de re-

publicanisme que fèiem a la perso-

na del processat.

Nosaltres íelem constar en la nos-

tra ressenya judicial, que Josep Gell

i Ferreol ha estat sempre home de

conviccions fonament liberals i re-

publicanes, quan, en realitat, és to-

tal contrari, segons ens assabentem

els nostres amics i correligionaris

del poble de Monells, que han llegit

la nostra nota informativa.

Ens escriuen els nostres amics:

«Estimats amics: Amb veritable as-

tonament llegim a LA HUMANITAT

d'avui la nota que doneu sobre Jo-

sep Gell i Ferreol, atribuint-li vir-

tut d'un fervent republicanisme. Un

han sorprès lamentablement la bona

fe de Josep Gell, de Monells, és un

transgredir de totes les situacions i

un veritable càlic. En temps de la

maduresa fou un dels més fervents

i dedicats del P. U. F. Ultra això,

a Monells, ha estat sempre un ele-

ment enemic de nosaltres i a ell es

deu que un correligionari nostre ha-

gi acomplert un mes de presó. De

republicà no n'és, però milita al

Partit Radical i suposem que sabeu

bé el grau de republicanisme dels

que hi militen. És, en resum, un

element indesitjable. No dubtem,

doncs, benvolgut amic, que us han

sorprès la vostra bona fe, i que tin-

dreu, per tant, interès a rectificar

aquella afirmació».

Hem de fer constar que nosaltres

no coneixem Josep Gell i Ferreol, i

si diguérem que era un bon repu-

blicà, és perquè així ens ho asse-

gurem uns amics que assistiren a

la vista i que, pel que es veu, ens

han enganyat.

— Quan retornava de Barcelona

amb el seu automòbil el secretari de

l'Ajuntament de Figueres, senyor

Onofre Santaló, junt amb la seva es-

posa, en arribar a prop de Maigat,

el cotxe topà amb un camió. A

conseqüència de la topada resultà el

senyor Santaló amb una extensa fe-

rida al cap, que obligà a donar-li set

punts de sutura, i la seva esposa

amb la fractura de dues costelles i

massatge general. El seu estat

foi qualificat de promette reservat.

— S'està procedint al muntatge

de la Fira Comercial de Girona que,

com saben els nostres lectors, serà

inaugurada el primer dia de les pro-

prietats Fires i Festes de la ciutat.

Complimentant ordres rebudes

del General de la Divisió i del Go-

vernador General de Catalunya, a-

quest matí s'ha fet càrrec de les

funcions governatives de la Comiss-

ió d'Ordre Públic, el cap de la Co-

mandància de la Guàrdia Civil d'a-

questes comarques, tinent coronel se-

nyor Jaume Obradors i Casanoves.

— A Ripoll s'ha desencadenat una

fora tempesta de pluja i vent, la

qual ha trencat arbres, vidres i per-

sianes, amb la consegüent interrup-

ció en el servei públic del fluid

elèctric. A l'Ajuntament, s'han tre-

ncat alguns vidres de valor. A la casa

de camp «els Pintors», el vent va

trencar diversos arbres, alguns dels

quals de 35 a 40 centímetres de co-

rona.

— L'Alcaldia d'aquesta ciutat, per

mitjà d'«avis» fixat en els baixos de

demà, diumenge, dia 6, es verifi-

carà en el local de la Junta de Cla-

sificació i Revisió d'aquesta apro-

vincia, situat en els baixos de la

Delegació d'Hisenda, el sorteig dis-

posat per a determinar els respec-

tius Oups d'Àfrica i Península, dels

reclutes del reemplaçament del cor-

rent que l'anteriori agregats a aquest,

al qual acte podran concorrer-hi tots

els que voluntàriament ho desitgin.

REUS

L'HARMONIA DELS GESTORS

MUNICIPALS

Ahir al vespre ve celebrant sessió

plenària el nostre Ajuntament go-

vernatiu. Ultra els senyors gestors,

hi assistí també bon nombre de «par-

roquians». Això de proporcionar-se

un raïet d'expansió sense haver de

pagar entrada és cosa que no s'es-

cau així entre els naturals, hi ha qui

hi ha qui ho aprofitia.

Aquest pel consistorial ve a con-

firmar d'una manera definitiva la

famosa «harmonia» que existeix en-

tre aquells que es «escriu» i que

posar a les sessions i ha reixit

plenament. Tant es bo hagués

l'ítidic resultat en la qüestió de

pacificar els esperits.

En aquesta sessió debutà el fla-

menat gestió de la Ceda senyor Ro-

don, el qual fou la seva entrada a

l'Ajuntament en forma de cavall al-

lida, cosa que aprofitaren els ges-

tors de la Lliga per a trencar el

foc contra els ex-correligionaris, ex-

companys de gestoria i aviat ex-

posaren el respecte mutuos els

veu que els nostres gestors ja no

se'n recorden.

L'ofensiva de la Lliga contra la

família ceto-radical prengué alar-

mans proporcions quan el senyor

Rodon es van d'esser més catala-

nista que el propi senyor Cambó,

entre que si són verdes... que si són

madures... etc., etc., el saló de

sessions es convertí en un quadrí-

ter vocal per a disputar el combat

de pagament.

«La Cambra de la Propietat té

més autoritat que tota els acorda

ordenances que han de regir per a

tots els ciutadans?», «No diran els

ciutadans que complint lurs de-

ures paguen al seu degut temps els

rebut, i que són els més modes-

ts?», «Hom entén que no ha d'aver-

hi classes, o tothom paga, o bé que

es tornin les quantitats als que han

pagat. Es deure de justícia si és

que n'hi ha per a aquest cas».

— El 30 del passat mes d'agost

finí el termini per a pagar l'impost

de l'impost sobre solars edificats o

no, i ja ha transcorregut un mes

i hom no sap que per part de l'Al-

LES LLETRES

De la vida dels grans homes

Schopenhauer i la seva mare

Si a un aficionat a les lectures filosòfiques li pregunten: — Qui és el gran pessimista? — Probablement, contestarà: — Schopenhauer.

Hi ha molt de veritat en aquesta apreciació, però hi ha molt de lloc com a com a el titllar Nietzsche de boig.

Per boig també s'hi ha tingut Schopenhauer, i els que s'han entestat que ho sigui han recreat en els seus ascensius, i han obtingut un símil d'Alfred, per la banda paterna, a la seva àvia Anna Renata Soemans la declararen folia i la sotmetiren a tutela; i dels tres fills que tingué, el més sensat fou el petit, Enric, pare del nostre filòsof, ja que el primer arrossegava una idiotesa ben definida, i el segon era un mig boig furios. Quant al costat matern, al seu avi el caracteritzava una insubordinació que feia tremolar els que el rodejaven; i la seva filla, Joana, no era, indubtablement, una dona normal.

Es a dir, que a jutjar per l'herència, Schopenhauer havia d'ésser, lògicament, un home racible—més, si es té en compte que era un hiperestèsic, com Strindberg—, però, de dita conseqüència a boig, hi ha una gran diferència.

Estudiant de prop els seus més immediats avantpassats, els seus pares— veurem que influïren no poc en ell.

El 1745 — tres anys més tard nascut Artur— venen contraure matrimoni. Ell, ric negociant de Danzig, comptava 38 anys; i ella, filla d'un conseller de la mateixa ciutat, en tenia 19. Aquest detall de l'edat és suficient per a sospitar que no fou l'amor, precisament, el que els uní, sinó cert egoisme i vanitat recíproca basada en l'alta tena i l'herència, però de família humil, i l'altre, pertanyent a l'aristocràcia, però sense diners. I ara calculeu com no havia de reaccionar violentament un hiperestèsic com Schopenhauer en un ambient hostil on no s'oposava ni una engruna d'aferre.

Als 17 anys—abril del 1805 — perdé el seu pare. Les circumstàncies de la seva mort, deguda a un accident, a la seva pròpia casa, i la desastrosa dismunió de la seva fortuna, admeten la hipòtesi d'un suïcidi.

Schopenhauer, amb la mort del seu pare, al qual respectava molt, i a l'adue estimava, rebé una impressió forta, profunda, d'aquelles que hom no oblida, sinó amb la força d'un primer atac epiléptic. En tota la resta de la seva vida, de 59 anys, sols n'havia de sofrir un altre superior: als 28 anys, el simulacre de la seva execució.

Amb la mort del seu pare, Schopenhauer perdé l'únic amor que li feia més passadissa l'existència.

La seva mare, en veure's lliure, s'establí a Weimar, per creure que la seva societat seria més agradable; però — era pròpia al desenvolupament de les seves il·lusions de novel·lista, sense preocupar-se d'Artur, al qual prohibí terminantment, que la visités.

El futur gran filòsof es quedà a Hamburg, sol, trist i abatut. Malgrat això, mare i fill es cartejaren.

Un fragment, molt curiós d'una lletra d'ella, és aquest:

«Com es té cor, i sé de sobres que difícilment se'n trobaria un de millor; més et fas de tal forma insuportable que no m'és possible la vida al teu costat. I és que totes les teves bones qualitats queden anul·lades i enfosquides per aquesta mena de «superstècia», de gran fatigat que t'indueix a creure que saps de tot millor que els que t'envolten, als quals atribueixes innombrables defectes, i això no obstant, pretens dominar. Em sembla que això és suficient perquè ningú no es trobi a gust al teu costat, ja que a ningú no li agrada ésser advertit tan continuament i bruscamment com és costum teu, sobretot si es té en compte que aquestes advertències inoportunes vénen d'una persona tan insignificant com tu...»

Artur — que per aquell temps comptava 19 anys — en veure's tractat així per la seva pròpia mare, abans d'èsser incomprès aduït en els seus sentiments, va sentir una amargor terrible, sense límits, més sol i més gran. Suportà aquesta contrarietat amb valentia, i amb certa rancúnia que el seu orgull no li permetia deixar traslluir en actes, sinó en obres... Cada nova lletra de la seva mare — d'identitat caldre que l'esmentada — era un nou fió que, obrint i tancant, li transmetia arrogància i estimació.

Aquella mare era incapaç de comprendre que en el seu Artur batejava un talent gens comú que, amb el temps, sorprendria al món enter.

En canvi, el seu fill, el més gran dels pensadors han sentit, en una mida semblant i amb tanta certesa, que el geni habitava en ell...»

Uns sis mesos després, les circumstàncies portaren Schopenhauer a Weimar, i la seva mare li cercà estatge el més apartat possible del seu, i l'advertí, a més, que no es deixés veure amb massa freqüència.

Schopenhauer romangué uns divuit mesos a Weimar, passats els quals — als 21 anys — es traslladà a Göttinga.

Es matriculà a la Universitat, i allí passà, segons diu el mateix, els seus instants més fel·lissos... Molt cert que, com diu Nietzsche, va atreure l'antipatia de molts, que menyspreà durament els mestres de gran renom que en ella regnaven...

Quatre anys després, acabats els seus estudis, retornà a Weimar i visità la seva mare. Aquells quatre anys de separació serviren—i d'això ambdós se donaren compte ben aviat — perquè l'abisme que els separava s'agrundís, de tal manera que, a partir del 1814, no es tornaren a veure, amb tot i que ella no morí fins el 1838, quan Schopenhauer havia ja acomplert 60 anys.

JOSEP RAMUNDO (Raül).

Diumenge es posarà a la venda el quart miler del llibre CRÍTICA DEL 6 D'OCTUBRE de Jaume Miravítilles

Amb un pròleg de LLUIS COMPANYS
Compreu-lo abans no s'exhaureixi!

«La lluita contra el càncer a Catalunya», pel doctor Lluís G. Guilerà

No és la primera vegada que «Monografies Mèdiques» publica treballs sobre lluita social contra malalties que delmen la població catalana i que per la seva extensió i importància poden considerar-se com un veritable flagell; esmentem la del doctor Sayé sobre lluita antituberculosa, el del doctor Vila i Corro sobre la lepra, el del doctor Jaume Peyri sobre la lepra. En el volum darrer, el del 90 de la col·lecció, el doctor Lluís G. Guilerà estudia la lluita contra el càncer.

L'augment de la mortalitat cancerosa, un problema que preocupa tots els països civilitzats i arreu s'han constituït lligues i patronats per a defensar-se de la progressió. La nostra terra no ha escapat a la intensificació de la malaltia i en cinc anys, del 1928 a 1932, en 532 pobles catalans i exclosa la ciutat de Barcelona, ha produït 4221 defuncions que en proporció dels habitants que afecten els pobles referits, 1.084.647, dona el percentatge de 0,77; superior a la generalitat espanyola (0,68); superior a la d'Itàlia (0,74); i pròxima a la francesa (0,80). I que augmenta ho prova que en 1930 moriren a Barcelona-ciutat 494 persones mentre que en 1934 en moriren 1.190.

L'autor revisa ràpidament l'obra impresa en els països civilitzats per a lluitar contra la malaltia; enumera la realitzada en terres espanyoles; però s'entreté i documenta en referències a Catalunya, principal objecte de la seva obra. El doctor Guilerà, director del Servei del Càncer de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, coneix el problema tant en el seu aspecte científic com en l'aspecte social i a part d'aquelles dades estadístiques i d'història de la campanya anticancerosa a Catalunya, valora sobretot, el seu treball el pla que exposa de lluita com a conseqüència dels assaïlls mèdics. En altres països el mal està tan avançat que ja no hi ha res a fer.

Es un treball importantíssim, de gran educació per als metges, i més interessant en el tema, però també per als filantrops i tots els ciutadans. Perquè una de les coses més colpidores que destaquen en el volum és que el percentatge d'operabilitat dels malalts del càncer de Catalunya i, per tant, de possibilitats de guariment, és del 30 per 100, mentre que en molts països arriba al 60. Això és degut al descobriment del perill per inadequació popular que fa que es reclami el socors de la ciència quan el mal està tan avançat que ja no hi ha res a fer.

El «Noticiari» que acompanya el volum, augmentat de pàgines i de text, és una revisa de preparació mèdica, «Recull d'humanitats mèdiques» porta per subtítol, cada dia més interessant. En aquest volum s'hi inseriren els treballs següents: «Els estudiants de l'Acadèmia i Labomort», per J. Alguade i Mir; «Monografies Mèdiques a través de la premsa»; «La llibreria d'Arnau de Vilanova» (acabament); «Llibres, fascicles i revistes»; «Epologia de Ramon de Sibilada», de Montaigne.

NOTICIARI

«Edicions L'Hora» acaben de publicar el llibre «El Partit Socialista i la conquesta del Poder», l'autor del qual és Segund Serrano Poncela, redactor en cap del setmanari «Renovació», òrgan de la Federació de Joventuts Socialistes.

En aquesta moments que dintre el Partit Socialista està enllunada una forta lluita per a donar-li una unitat ideològica, el llibre de Serrano Poncela està destinat a encarrilar el judicament aquesta discussió.

EL FEIXISME HA PROVOCAT UNA NOVA GUERRA LA GUERRA ES UN ATTEMPTAT CONTRA LA VIDA DELS POBLES

HOMES D'AMOR I DE GUERRA
de PERE FOIX

Es un llibre que recorda els estralls de la guerra dels 1914-1918

ADQUIRIU-LO!
a tots els quioscos i llibreries

Més de 200 pàgines 4 PÉSETES

Administració: SOCIETAT GENERAL DE LLIBRERIA

Barbà, 14 i 16 Telèfon 14186 Barcelona

ECOS

Fa d'alzò alguns anys. Hom representava un drama, que tenim entès que era d'Echegaray. L'actor Fernando Díaz de Mendoza (pare) deia en una escena transcendental: — És incompreensible esta mujer!...

Bella, però fuerte... Carne de seda y nervios de acero... Don Ramon del Valle Inclán, que es trobava entre el públic, va alzar-se i digué:

— Carne de seda y nervios de acero? Eso no es una mujer... Eso es un paraguas!...

«Tres pesetes la millor butaca» pregonava el cartell d'un teatre cèntric. Un pagès, o bé que el feia, va adquirir-ne una, demanant que fos la millor. En tractar d'instal·lar-la l'acomodador en una butaca corrent s'hi va oposar, enjurmat (o jent-ho veure).

— M'han dit que amb les tres peles en donaven la millor butaca i jo no pas una butaca com totes... I si m'una decidit a ocupar la del director d'Orquestra, d'on va costar Déu i ajuda treure!

Una alta personalitat politico-plutocràtica va ordenar que al parc d'una finca que posseïa li fos arrencat un magnífic llac, amb totes de la teta.

Quan l'obra va ésser enllestida, l'arquitecte la va lliurar al propietari, jent-hi una detallada descripció.

— Ara, per a completar el conjunt, si el senyor ho troba del seu gust podríem posar, al llac, un parell de gòndoles...

— M'està bé — va fer el ricatzo, ingenuament — però que siguin si de cas, gòndola i gòndol, per tal que puguin fer cursa...

— Què voleu que us digui — pontifica el cap de bot d'una tertúlia de cafè — aquesta guerra que comença vindrà a ésser un altre Chaco.

— Como no rezurte un Machado y no derriba a tó de puntual — objecta un contertullista andalús i taurífil.

Els contes de LA HUMANITAT

Hores de tempesta

per JOAN SIDERA

Els nivells avançaven precipitadament, presagiant oratge i al cap tard, l'aire bufava amb violència; promptament començaren a caure unes gotes grosses següides d'un fort aigua acompanyat de pedra; els homes que treballaven als camps havien mirat amb ulls desorbitats com en

cosa de breu moment, per un d'aquests fenòmens de la naturalesa, resultaven estèrils tots els seus esforços, els seus treballs i les seves suades de tot l'any.

Ara era una suor freda el que en-

(Dibuix d'Arcthe)

gueren de refugiar-se cuita-corrents a les cabanes, maleïnt el contratemps.

Un home, però, ja entrat en anys, abrigat amb un tros de borrasa mit estripada, desafià el temporal potgut arribar, no sense abans quedar amarat de dalt a baix, al peu de la vella masia.

La porta s'obrí i els esquitxos mullats dintre, ensenys que ell entrava. Una dona jove, pal·lida i entristida mostrant en el seu rostre senyals inborrables de sofriments, aparegué en l'interior; dos marrecs de pocs anys no s'apartaven de la seva mare com esferides pel mal temps, que, lluny de minvar, augmentava cada vegada més.

El velleix deixant damunt una calxa la saca que li havia servit d'abrigal, no ot tan solament com ella compassiva li deia:

— Pobre pare! Com us heu posat! Ell proferí una blasfèmia i anà junt a la finestra des d'on seguí contemplant les incidències del temporal.

A fora, la pedra espetegava amb força contra els vidres i l'aigua s'esparria pels camins formant rierols d'un to rogenç.

Els blats que es trobaven ja en la primera ressor, força avançats per la seca, rebien en les seves espigues curules de gra l'inhòspit cop de pedra que les esbocava totalment, esparint per terra aquell blat que la bona gent del camp ja creia mig salvat.

El pobre vell, sense donar-se compte de la mullena que portava a les seves robes, xopes d'aigua i de fang,

vaí el seu front al mateix temps que murmurava imperceptiblement:

— Si la pedra no minva, de què menjaré?

Doncs una trista mirada a aquells dos fills que seguien arruïnats a les falduilles de la seva mare i una llàgrima aparegué en els seus ulls.

Mal com aquest any no l'havia espantat tant la mala anyada.

Recordant que altres vegades quan en dies com aquell la tempesta amenaçava els sembrats i les vides, un home jove, valent i noble que ara a causa de les injustícies de la societat sofria en les negres de l'èrgastul una condemna lleïta, li infundia confiança amb la seva veu càlida.

Era el seu fill, el pare d'aquells dos infants que ara per pura necessitat es veien obligats a cobrir amb parmes les seves tendres carns i anyellaven les carícies paternes per la forçada absència de l'autor dels seus dies.

Aquest era el record que més encongia el pobre vell. Si el seu fill hagués estat entre ells, si no hagués sentit tots dintre les seves veus la tristesa de la llar deserta, no li hauria semblat tan inhòspita la pedra ni hauria renegat de la Natura.

Mesos i mesos feia que el fill era fora i ells, només de tard en tard podien arribar-se fins a ciutat on amb penes i treballs si els deixaven veure durant uns breus moments per entre les reixes i la tela metèlica del locutori.

Estalviant-ho en el menjar, tenien cura de portar-li en les seves compantes visites, alguns diners que li fessin més passadissa les hores angoixoses de presó i encara que man-

LLEGINT...

NIETZSCHE

OBRES COMPLETES (Traducció Ovejero). Volums VII i IX.

El primer dels esmentats volums conté, més enllà del bé i del mal i la «Genealogia de la moral», el primer títol datat del 1885 i és contemporani de «Així parlà Zaratustra».

La visió analítica del bé i del mal porta l'autor a situar-se més enllà de tots dos, per tal com si, des de la més remota antiguitat, era la moral la que decidia la bondat de tot sistema filosòfic, ha arribat una hora, la de Nietzsche, hora de la gran claredat, que obliga a convertir la moral en problema. El sol fet d'atrevir-se a adoptar una posició tan singular, d'un prou quina era l'empenta de Nietzsche, per tal com s'hi consisteix en un examen aprofundit dels sentiments morals. El volum següent comprèn «la voluntat de poder», considerat com un dels llibres més transcendents que mai s'hagin escrit. No comprèn massa aquesta reputació, per tal com tot hom convé que no és acabat ni pot acabar-se i conté les reaccions naturals en una intel·ligència arreu a la recerca d'un món nou del tot distant de l'actual. El llibre en ocasions, devé brillant per la força dels seus aforismes—forma expressiva característica del gran pensador—, però també hi ha capítols extraordinàriament llargs i densos.

«El cas de los idòlols s'anomena en la traducció castellana el darrer dels tres volums comentats. Equival, en certa manera, a un complement de temes que han estat apuntats, amb major o menor extensió, a «la voluntat de poder».

«El cas» aplega una sèrie de tractats sobre temes suggestius, des del punt de mira filosòfic.

«El nucli del volum IX, el constitueix el anticristianisme, crítica sistemàtica del cristianisme, ja deixada entreveure, fragmentàriament, en el conjunt de les obres de Nietzsche, que, en força ni en originalitat no desmereix gens dels volums anteriors, ans bé els supera. Completa el volum els «Ditrambos diònisiacs», una àgil mostra més de la formidació preparació del filòsof per a escometre els temes més diversos.

La traducció d'Ovejero, correctíssima, salva amb èxit tots els esculls. La presentació, digna i acurada.

R.

L'ORDRE PUBLIC

TOSSUT DETINGUT

Per no voler obeir uns guàrdies i insolentiar-se amb ells, va ésser detingut ahir, al carrer Nou de la Rambla, Manuel Suárez Figueroa, al qual s'aplicarà el procediment d'urgència.

EXTREMISTES DETINGUTS

Per la policia foren detinguts Andreu Cerdan i Faust Castells, als domicilis dels quals foren trobats llibres i documents comprometedors. També els foren trobats alguns documents comprometedors.

La policia tracta d'eliminar la procedència dels llibres esmentats, ja que, segons sembla, els venen en molts quioscos.

ELS INDESTITJABLES

Fou expulsat novament per la frontera de Puigcerdà Carles Geier, que ja ho havia estat anteriorment i havia tornat.

A Girona fou detingut el grec Ritsa Esteyawich, assí d'assí domador de feres i que manifestà que feia tres anys que no tenia feina.

A causa de no tenir la documentació com cal, serà expulsat.

DETENCIÓ D'UN SUPERSABOTEJADOR

El rondí de policia encarregat de la persecució de sabotejadors detingué Jesús Arranz, per creure que es dedica a aquesta activitat.

DETENCIÓ D'UN PRES-SONE HOMICIDA

Pels agents de la brigada d'Investigació Criminal fou detingut Alfons Martí López, conegut pel «Mòrta», fill de Tòtana, el qual fa alguns temps marxà cap a Bombal en un vapor grec. Tornà a la Península el 21 de juny passat. Entrà per la frontera de Port-Bou.

Ha motivat la detenció el fet que no se li coneguin mitjans de vida i haver estat vist molt sovint pel indrets sospitosos; els agents tracten d'escatirar si tingué alguna relació amb l'assassinat d'un pastor, ocorregut al solar que havia ocupat la caserna de les Drassanes.

ARMA SENSE LLICENCIA

Per la brigada d'investigació social, va ésser detingut un individu al domicili del qual va ésser trobat un revòlver per a l'ús del qual no tenia permís. Digué que era el Sindicat del Ram de l'Alimentació i que l'arma li havia donada un company de treball, que també ha estat detingut.

Tots dos foren posats a disposició del Jutjat d'Arenys de Mar, que els té reclamats.

DETENCIÓ DE MAFAC-TORS

Per agents de la brigada d'investigació criminal foren detinguts Antoni López Vicente, de 65 anys, i Francesc Nadal, de 29, tots dos coneguts professionals del robatori.

També foren detinguts Gabriel Conde Sobreda i Francesc Vila Codina, suposats autors de la sotstracció d'unes rodes de camió comesa el dia 18 de setembre passat. Una de les esmentades rodes aparegué posteriorment.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

NOTICIARI

El President del Tribunal de Cassació. — El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Col·l, fou complimentat ahir pels magistrats senyors Paz i Domínguez, i el relat d'aquesta Audiència senyor Opell, que anava acompanyat del seu pare l'ex-magistrat del Tribunal Suprem senyor Emil.

Denúncia per robatori. La Companyia dels Ferrocarrils del Nord ha denunciat que li han estat robats diversos centenars de fil telegràfic de la línia de Sant Andreu.

La Justicia

La Cultura

PRIMERA SECCIO

Furt. — Es veié la causa per furt seguida contra Grau Sánchez i Valentina Gil, els quals foren processats sota l'acusació d'haver-se'n endut una peça de seda dels magatzems Jorba, en un moment que el dependent estava distrès.

El fiscal demanà per als del banquet, tenint en compte que el primer és reincident en delictes contra la propietat, quatre mesos d'arrest per al Grau i 50 pessetes de multa per a la dona.

El Ras Ayen, en maniobra envolvent, penetra a Eritrea

Els etiòpics fan presoners i prenen dos tancs i material de guerra

Els italians no han pogut ocupar Adigrat

Addis Abeba, 4. — Les tropes italianes que avançaven aquest matí envers Addis Abeba, han estat contingudes.

Durant la passada nit ha cessat l'activitat de les tropes italianes, però els abissins han atacat a favor de l'obscuretat, i han ocasionat nombroses pèrdues als invasors.

Els abissins han oposat una resistència terrible als italians i han fet fracassar els propòsits de l'Alt Comandament d'ocupar ràpidament la ciutat d'Adigrat, que resistia malgrat el formidable bombardeig aeri, i del districte d'Agame, que constituïa la clau per arribar a Addis.

Plans estratègics dels combatents

Addis Abeba, 4. — A Addis Abeba hom creu que si és cert que Addis Abeba ha caigut a poder dels italians, aquests tractaran d'establir una comunicació entre Eritrea i la Somàlia per tal d'obrir-se el control del ferrocarril de Djibouti i tallar la comunicació de l'interior abissini amb la mar.

Hom creu també que el pla abissini consisteix a deixar entrar els italians per la part del Nord per tal d'empènyer-los a l'oest, quan el terreny els sigui favorable.

Un altre comunicat abissini diu que el Ras Kassa segueix avançant a la província de Tigre al front de 300.000 homes. Sembla que la intenció del Ras Kassa és atacar els italians quan puguin aconseguir avançar unes cent milles dintre del territori abissini i es trobi a territori muntanyós i salvatge.

Com avancen els italians

Asmara (Eritrea), 4. — Durant la passada nit les tropes italianes van manegar a les posicions conquistades durant l'avanc d'ahir.

Aquesta matinal les tropes d'operacions han reprès l'atac i han travessat el riu Mareb, que des de fa quaranta anys forma la frontera entre Eritrea i Abissínia.

En primer lloc, ha avançat la cavalleria indígena al comandament d'oficials italians, i ha seguit la infanteria, resguardada en tancs i carros d'assalt i artilleria. Una hora abans s'elevaven diverses esquadres d'avions, que havien bombardejat la caça per tal d'explorar.

Sense trobar resistència per part dels abissins, les tropes italianes han avançat fins a les primeres zones de la cadena de muntanyes de Daro Tade, que han sobrepassat els avions i no han descobert contingents enemics.

De les posicions més avançades dels italians a Addis hi ha encara vint quilòmetres, de manera que l'artilleria pesada motoritzada pot inclinar el bombardeig de la plaça d'Addis Abeba, que encara queda, possiblement, hom en desitja perquè resulta molt més fàcil el bombardeig aeri perquè les forces del Ras que defensen aquesta regió no posseeixen artilleria contra els avions.

L'Alt Comandament italià declara que les tropes han trobat les carreteres i camins en bastant bon estat.

Diu que no troben resistència

Roma, 4. — Un comunicat oficial italià diu que les tropes d'Itàlia que ahir passaren la frontera abissínia estaven formades per camions negres i tropes nadiues. Aquestes forces van avançar sense dificultat 20 quilòmetres, sense trobar cap resistència en els habitants. Al contrari, aquests arboraven la bandera blanca.

Les tropes italianes distribuïren queviures entre les tribus, que es troben en la més gran misèria.

Afegeix el comunicat que l'aviació ha efectuat reconeixements sobre Nakale i el riu Takasse, i ha llançat queviures i propaganda escrita. Reclama que l'aviació ha bombardejat Addis i Adigrat per a contrarestar un atac de les forces etiòpiques.

El comunicat d'aquest matí acaba dient que durant la nit s'han consolidat les posicions ocupades ahir i continua l'avanc al front d'Eritrea.

Els italians han pres dues localitats

París, 4 (urgent). — Un despatx rebut d'Asmara (Eritrea), comunica que els italians han entrat aquest matí a Maibarra i Bergam, que es troben situades fora de la zona de trenta quilòmetres evacuada per les tropes abissines.

L'entrada dels italians s'efectuà sense cap dificultat, i a l'altre costat de la frontera, però l'aviació i els canons havien fet fugir els etiòpics i els causaren una terrible mortaldat.

Els italians no tenen confiança amb els indígenes

París, 4. — L'enviat especial de «Le Temps», comunicant des d'Asmara al seu periòdic, «El pos d'exèrcit italià» és composta de columnes que estan formades per unitats de l'exèrcit regular, de camions negres i de tropes indígenes, i s'estima que aquest sistema permetrà una major agilitat. S'ha reunit a trametre endavant les tropes indígenes, la marxa ràpida de la qual no s'adapta a la dels soldats de la metròpoli i, per tant, podria produir una manca de contacte.

És impossible que les tropes italianes puguin prendre immediatament Addis Abeba, ja que sembla que el nombre d'abissins que es troben a les immediacions de la ciutat és de cinquanta mil.

A més, a vint quilòmetres de la ciutat d'Addis, es troben les muntanyes Askum, que són els obstacles més alts i enigmàtics del món, i on estan soterrats els primers reis abissins. Pel fet que els abissins consideren aquests llocs com a sagrats, no els cediran sense combatre.

Per altra part, a partir del riu de Mareb, ja no hi ha carreteres ni camins, per la qual cosa els italians hauran de marxar per pistes de caravanes i pujar per terrenys accidentats prop de mil metres a setanta quilòmetres. Cada companyia disposa d'autocars de muntanya amb quatre rodes motrius construïdes per als Alps, però que s'adaptan perfectament al país.

La guerra de guerilles

Addis Abeba, 4. — Es reben notícies que hi ha entaulada una formidable batalla per la possessió d'Adigrat, ciutat que és considerada com la clau per apoderar-se d'Addis Abeba. Les forces abissines s'han repartit en petits grups per les muntanyes, i fan la guerra de guerilles, la qual cosa constitueix un gran obstacle per a l'avanc italià. El comandament italià ha ordenat a les seves tropes que avanci amb gran precaució.

El Negus és preocupat de la defensa del ferrocarril

Addis Abeba, 4. — S'informa en aquesta capital que 50.000 soldats abissins s'oposen a l'avanc italià al front oriental, prop de les muntanyes de Mussa Ali. L'Emperador ha ordenat que aquesta línia ha d'ésser mantinguda a tota costa, ja que l'ofensiva italiana al dit sector va dirigida principalment per a la possessió del ferrocarril d'Addis Abeba a Djibouti.

És rumorejant que el Govern abissini ajorna la concessió de passaports al ministre italià, per creure que mentre el comte Vini és a Addis Abeba, la ciutat no sofrirà atacs aeris dels italians. A la capital existeix el temor als raids aeris.

La Legació italiana segueix guardada per forces de la Guàrdia Imperial.

Els italians són molt lacònics

Djibouti (Somàlia Francesa), 4. — Les notícies que arriben del teatre de la guerra són contradictòries. De la banda italiana es reben lacònics comunicats en els quals donen compte de l'avanc de les seves tropes, però sense esmentar les topades amb els etiòpics. Aquests, en canvi, donen compte dels diversos fets d'armes i asseguren després d'haver avançat els italians sobre territoris evacuats pels etiòpics, han topat amb les tropes regulars d'Etiòpia, i han sofert grans pèrdues. Afegeixen que el Ras Sayum, avançant durant la nit, s'han apropiat tant a la província d'Agordat (Eritrea), que les seves avantguardes han entrat en territori italià i han ocupat posicions.

A Roma estan alarmats a causa del mutisme oficial

Roma, 4. — Al ministeri de Premsa i Propaganda es mostren molt escassos de notícies i es limiten a facilitar els comunicats oficials numerats. S'ha indicat als periodistes estrangers que han de guardar-se de fer notícies tendencioses. Un informador estranger ha preguntat si el ministre d'Etiòpia a Roma es trobava encara a aquesta capital, i els funcionaris del ministeri han contestat que no en saben res. Un altre informador ha preguntat si el ministre d'Itàlia a Addis Abeba havia sortit de la capital abissínia i se li ha contestat que no ho sabia res tampoc, com no fos que Itàlia no l'havia cridat encara.

Els periodistes estrangers tampoc no poden desenvolupar la seva labor amb la Legació italiana, perquè aquesta no concreta res i es limita a dir que l'avanc italià «té un simple valor defensiu».

Circulen de boca en boca a Roma les notícies extraordinàries, però el mutisme dels centres oficials fa que no es pugui confirmar res ni desmentir.

Volen Addis i aturarse

Addis Abeba, 4. — En les Legacions estrangeres acreditades a Addis Abeba es té l'esperança que una vegada en possessió d'Addis, i reivindicant l'aspiració italiana de rentar la dretota sobre el mar Roig, els italians aprofitaran l'ocasió per a l'atac a la seva aturada.

Els italians preparen la festa de la presa d'Addis

Roma, 4. — Tot fa creure que la presa d'Addis pels italians, que és el moment més important de la guerra, s'efectuarà solament a Itàlia, ja que el donarà el caràcter d'una reivindicació de l'honor nacional.

En efecte, tots els periòdics d'aquest matí anuncien com a proxima la conquesta d'Addis i escriuen que els gloriosos morts soferts per Itàlia a Addis, l'any 1896, i amb ells els herois Canina i Macia, s'aixecaran de lurs tombos ressuscitant satisfets per a precepir l'avancament irresistible de l'exèrcit italià de l'Àfrica Oriental.

El ministre italià, inquiet

Addis Abeba, 4. — El ministre d'Itàlia desmenteix la notícia que ha estat estat facilitat als passaports. A les dotze de la passada nit, almenys, no els posseïa i ignorava la data probable de la seva marxa d'Addis Abeba en companyia del personal de la Legació.

El ministre d'Itàlia es troba inquiet per la sort que hagi pogut córrer el cònsol i el personal del Consolat d'Itàlia a Makale, els quals es trobaven en dita ciutat en esclatar la guerra.

El ministre italià és, encara, a Addis Abeba

Addis Abeba, 4. — El ministre d'Itàlia i el personal de la Legació d'Itàlia a Addis Abeba, ordisposen de nombrosíssima escorta tramesa expreçada pel Negus per a garantir llurs vides. Hom creu que els italians esperen l'arribada dels cònsols d'interior del país per a emprendre tot junts el viatge per ferrocarril cap a Djibouti.

No s'hostilitza els estrangers

Addis Abeba, 4. — La tranquil·litat a aquesta capital és absoluta, ja que no s'ha registrat cap incident d'hostilitat als estrangers.

L'Hospital no era de la Creu Roja, diuen els italians

Roma, 4. — El Messagero publica aquest matí un important article titulat «Mans tallades», en el qual

s'ocupa dels que qualifica de emissaires d'horror que circulen per la premsa internacional, referent a la guerra italo-etíopica, en els quals atribueix a les forces armades d'Itàlia els pitjors crims.

L'esmentat periòdic protesta contra dits missatges, la circulació dels quals atribueix a les organitzacions antifeudals mundials, i afegeix que són típicament anglesos.

«El Messagero» acaba referint-se a la notícia publicada per la premsa mundial sobre el bombardeig per l'aviació italiana de l'Hospital de la Creu Roja, d'Addis Abeba, i afirma que en tot Abissínia no hi ha hospitals d'aquesta mena.

La proclama de l'Emperador

Addis Abeba, 4. — El text de la proclama del Negus llegida al poble per un ministre en nom d'aquell, és com segueix:

«El Lleó vencedor de la Tribu de Juda, Haile Selassie I, als seus soldats».

«Itàlia, volent sotmetre el nostre país, s'apresta a atacar-nos renegant de la seva signatura del pacte de la S. de N., violant la promesa de pau que signa per mitjà del Tractat Italo-etíop de l'any 1928, i aniquilant tots els seus compromisos internacionals».

«En aquesta hora greu, que tots s'aixequin en armes i acudeixin a la defensa del país. Soldats! Agrupeu-vos entorn dels vostres caps, oblidats, i amb un sol cor rebutgeu els invasors».

«Aquells que siguin incapaces de combatre, per raó de llur debilitat o de llurs malalties, que participin en la lluita prenent per nosaltres. L'agressió italiana ha subvertit l'opinió de tot el món. Déu està amb nosaltres. I tots en peu per l'Emperador!».

La lectura fou escoltada per nombrosos residents a Abissínia i religiosos. Cada frase de la proclama era subratllada pel so del timbal de guerra. Quan s'acabà la lectura, la multitud esclatà en grans aclamacions i aixecant les armes per damunt de llurs caps.

L'organització de l'exèrcit etiòpic

Djibouti (Somàlia Francesa), 4. — Els observadors residents a Abissínia confirmen que els etiòpics acumulen als fronts nord i sud grans masses de combatents. Afegeixen que es interomputa la tramesa de convuls d'armes i municions en camions i animals d'arrastre i de tracció.

L'exèrcit és acompanyat d'homes i dones que porten bateria de cuina i altres útils. Tant els homes com les dones, els primers carregats amb armes i aquestes amb útils, marxen per terrenys arides, sense fer cas de gèrfes, gaseles i altres animals que pasturen a poca distància. Entre Djibouti i Harrar hi ha instal·lat un hospital sota el comandament del doctor nord-americà Robert Hostman, el qual té com a ajudant un metge etiòpic. Actualment fan tot el possible per a guarir els soldats etiòpics que sofreixen de malària i altres malalties. Aquella malaltia ha inutilitzat un promedi diari de 300 etiòpics dels concentrats a Harrar i així mateix han quedat inutilitzats per a la lluita 500 etiòpics diaris dels residents a Jijiga.

Amnistia a condició d'anar a la guerra

Addis Abeba, 4. — El Govern, considerant que la permanència d'homes tancats constitueix un crim perquè es troben exposats als bombardejos aeris, ha promulgat una amnistia general i han quedat en llibertat tots els presos, però amb l'obligació d'agafar les armes per a defensar la independència d'Etiòpia. Anit passada s'obriren les portes de totes les presons, i al cap de poques hores tots els alliberats havien estat provistos d'armes i municions i enquadrats a les formacions de tropes regulars, que s'encarregaran de llur vigilància.

Si els etiòpics no poden resistir la malària, ¿què faran els italians?

Londres, 4. — Un corresponent americà facilita la següent informació:

«A Awash he vist 200 malalts. Això és causa de virus comentaris sobre el que passa en els regnes etiòpics, en considerar que si els etiòpics es veuen impossibilitats de guanyar, atacats per la malària, estant que fem per al triomf de la justícia, a tot arreu hi ha notícies que els preparatius es fan tenint en compte que el conflicte serà de llarga durada. Els etiòpics han construït una

carretera militar entre Awash i Dire-dawa, amb l'esperança de poder mantenir les comunicacions, donat el cas que el ferrocarril sigui bombardejat. Jo he vist un camió marxant amb direcció a Harrar a tota velocitat, conduint carretes contra els gasos per al cònsol anglès, senyor Chapman Andrews, per haver estat previst que la ciutat està amenaçada de quedar perillosament isolada».

Al front d'Ogaden es prepara amb gran diligència la defensa contra l'exèrcit invasor, que compta amb 85 tancs prop del Mpissu. Allí i amb diverses esquadres d'avions. Tota aquesta elements es troben disposats per a bombardejar les ciutats de Harrar, Dire-dawa, Jijiga i possiblement Awash i Addis Abeba. Amb tot, arreu del país existeix l'esperit energic de rebutjar els invasors».

Els italians circulen pels carrers d'Addis Abeba

Addis Abeba, 4. — Mentre els italians ataquen Abissínia pel nord i pel sud, els subdits d'Itàlia poden circular lliurement pels carrers d'Addis Abeba, mentre vagin amb escorta. El propi agregat militar d'Itàlia, capità Calderini, ha estat vist circular en el seu automòbil pels carrers de la capital abissínia, escoltat per una patrulla de cavalleria.

Els propagadors de rumors seran afusellats

Asmara (Eritrea), 4. — El generalíssim de l'exèrcit italià d'operacions De Bono, ha fet circular una declaració oficial anunciant que seran afusellats els propagadors de notícies falses o tendencioses.

S'aplicarà igual pena als que intentin desertar o cometin altres delictes que afectin la disciplina o la seguretat.

Mohadiscio (Somàlia Italiana), 4. — El governador de la Somàlia Italiana, general Rodolfo Graziani, ha publicat un bon anunciament que proclama en llengua italiana, assenyalant que els que facin circular notícies que es jutgen tendencioses o falses, la desertió o l'intent d'efectuar la seran castigats també amb la pena capital.

Manifest italià adreçat als indígenes

Asmara, 4. — El general De Bono, cap de les forces italianes a l'Àfrica Oriental, publica ahir la següent proclama en llengua italiana, assenyalant que els que facin circular notícies que es jutgen tendencioses o falses, la desertió o l'intent d'efectuar la seran castigats també amb la pena capital.

«Durant 40 anys el Govern italià ha assegurat la pau i la tranquil·litat a tot el Mareb-Wellash, i ha publicat un bon anunciament que proclama en llengua italiana, assenyalant que els que facin circular notícies que es jutgen tendencioses o falses, la desertió o l'intent d'efectuar la seran castigats també amb la pena capital».

«La lluita ha canviat d'aspecte, puix que els abissins s'han llançat a la guerra de guerilles. L'avancament resulta per als italians molt més difícil del que s'imaginaven i sembla que no han obtingut progressos considerables, si s'exceptuen els realitzats als territoris limitrofs, que havien estat evacuats pels abissins, però quan han topat amb les tropes regulars etiòpiques i amb les trinxeres d'aquestes, l'avancament ha estat detingut».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

ANGLATERRA ESTA REFORÇANT TOTES LES SEVES FORCES DE LA MEDITERRANEA

Anglaterra augmenta cada dia la guarnició a Gibraltar i ha reforçat totes les seves forces als ports de la Mediterrània. Heus aquí uns soldats col·locant bombes lleugeres sota les ales d'un avió de caça (Express-Foto)

Una informació alemanya diu que l'avanc italià és molt difícil

Berlin, 4. — La «Gazeta General d'Àlemanya» publica aquesta nit la següent informació del seu enviat especial a Addis Abeba, que, per la seva importància, transmetem textualment:

«La lluita ha canviat d'aspecte, puix que els abissins s'han llançat a la guerra de guerilles».

«L'avancament resulta per als italians molt més difícil del que s'imaginaven i sembla que no han obtingut progressos considerables, si s'exceptuen els realitzats als territoris limitrofs, que havien estat evacuats pels abissins, però quan han topat amb les tropes regulars etiòpiques i amb les trinxeres d'aquestes, l'avancament ha estat detingut».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneixement del terreny i fan dificultat l'avancament italià en tots els sentits».

«La màxima esperança per als abissins la constitueix la guerra de guerilles, i tot fa preveure que ha començat o que va a començar d'un moment a l'altre».

«Els abissins aprofiten el màxim llur coneix

Avui es reuneix el consell de la Societat de Nacions

Els Governadors de Londres i París sembla que han arribat a un acord

aquest matí al Foreign Office i ha fet l'últim d'una còpia de les noves comunicacions que aquest matí ha fet el Govern de Roma a la Lliga de Nacions.

El Govern anglès no ha canviat de criteri

Londres, 4. — El consell ben informat diuen que no existeix dubte sobre el valor que es pugui concedir a les explicacions que l'ambaixador d'Itàlia ha donat al Foreign Office sobre l'avançament italià a Etiòpia.

Se sap que el delegat anglès a Ginebra expressarà clarament al Consell les raons per les quals el Govern britànic no pot acceptar aquest acte de guerra italià.

Grècia recolzaria les sancions

Atenes, 4. — El periòdic governamental «Efti», comentant l'avançament italià, diu que Grècia, com a membre de la Lliga de Nacions estaria obligada a participar en sancions. En cas d'un conflicte al Mediterrani, Grècia es veuria col·locada al centre de l'acció. El manteniment de la neutralitat de Grècia, seria, per tant, una utopia.

A París guanyen terrenys les sancions

París, 4. — El to de la premsa d'aquest matí refereix molt del dels dies anteriors. S'evidencia que l'opinió pública francesa s'ha impressionat considerablement per l'acció militar d'Itàlia a Etiòpia.

Molts elements que no amagaven el seu afecte vers Itàlia o que es mantenien entre dues aigües, es pronuncien ara amb una manera decidida en ajut d'Abissínia i la qual comparen amb Bèlgica el 1914.

Els italians no creuen que els francesos siguin tan ingrats

Roma, 4. — El periòdic «La Tribuna» diu que no és possible que el poble francès, tan generós, recorri a sancions contra Itàlia i es faci d'aquesta manera culpable de la més negra ingratitude que registri la història.

Afegeix que tampoc creu que Anglaterra s'exposi al perill de precipitar Europa i el món a la pitjor de les catàstrofes.

El senyor Mussolini ha mostrat el camí al poble italià, que es el d'exercir una resistència passiva i de combatre activament el perill.

El Japó no recolzaria les sancions

Tòquio, 4. — L'Agència Renzo declara oficialment que, en principi, l'actitud del Japó no ha canviat. En cas d'una guerra, romandria neutral. Abissínia és dirigida a la Lliga de Nacions i aquesta adoptés mesures en virtut de l'article 16, el Japó no estaria obligat però disposaria de la seva plena llibertat d'acció.

Els Estats Units, estrictament neutrals

Washington, 4. — L'opinió pública aprova unànimement les declaracions del senyor Roosevelt d'estricta neutralitat.

Després del seu discurs de San Diego, el President ha emprès un viatge de tres setmanes.

Una prova de desinterès que existeix als Estats Units és el discurs del senyor Mussolini per ràdio fou interromput per a donar als oients la descripció d'un partit de beisbol.

Una prohibició de tramesa d'armes significaria indirectament una sanció contra Itàlia, puix que, segons les estadístiques, tot el comerç d'armes d'aquests darrers temps s'ha fet amb Itàlia i res amb Abissínia.

El Comitè dels Tretze ha acabat l'informe

Ginebra, 4. — El Comitè dels Tretze ha acabat aquesta tarda la redacció de l'informe que ha de presentar al Consell.

Aquesta nit, a dos quarts d'onze, el Comitè tornarà a reunir-se per a estudiar l'informe complet.

El Consell de la Societat de Nacions es reunirà aquesta tarda per a estudiar l'informe dels Tretze

Ginebra, 4. — El Consell estudiarà l'informe preparat pel Comitè dels Tretze, que es estarà dividint en dues parts: la primera, farà història del conflicte italo-abissini, i la segona tractarà dels aspectes jurídics i polítics de la qüestió. No s'espera que l'informe contingui recomanacions, puix que els darrers esdeveniments han modificat profundament la situació de com estava quan el Comitè dels Tretze s'encarregà del seu estudi. Hom creu també que el Consell, després de rebre, i posteriorment, adoptar l'informe del Comitè, estudiarà la nova situació sobre les bases de les informacions que ha rebut d'Abissínia i Itàlia. Es considera com a molt delicada i difícil la missió del Consell, especialment per la diversitat de les comunicacions procedents de Roma i Addis Abeba.

Sir Eden s'entrevista amb Madariaga

Ginebra, 4. — El Sr. Eden, poc després de la seva arribada ha entrevistat amb el senyor Madariaga, President del Comitè dels Tretze, i amb el senyor Avenol, secretari general de la S. de N.

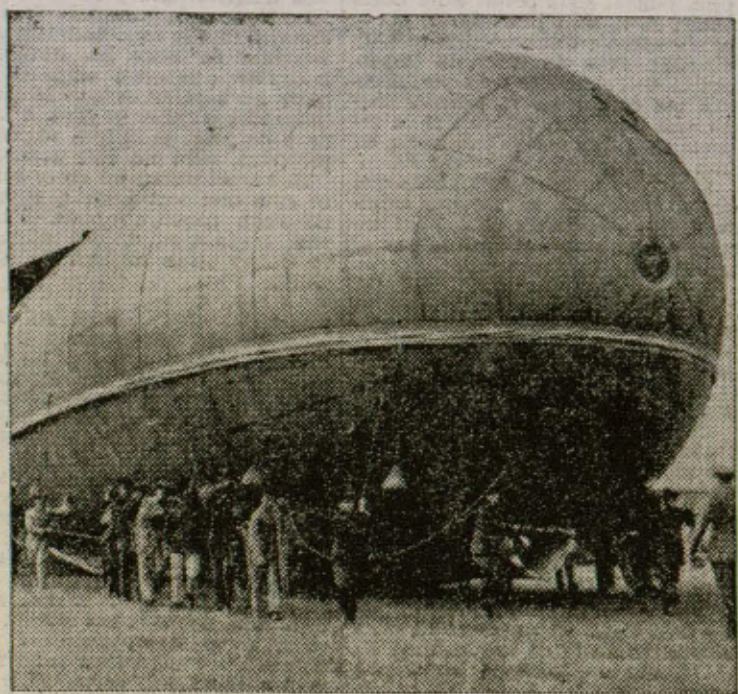
Als cercles ben informats es té la impressió que el telegrama rebut del Govern italià desmentint els al·legats d'Abissínia no canviaria la situació.

A la delegació britànica hi ha satisfacció pel resultat de la Conferència que ahir tingué lloc a París entre el senyor Eden i el senyor Laval, conversa que hom qualifica d'extremadament favorable.

Vot de confiança a Laval

París, 4. — En el Consell de Ministres celebrat avui hi ha hagut una multitud de cridors entre els ministres, els quals han concedit la confiança al senyor Laval per al desenvolupament de les seves gestions a Ginebra.

PREPARACIONS PER A LA DEFENSA AERIA A ANGLATERRA

A Larkhill, Salisbury, ha estat omplacat un globus captiu per tal de vigilar, si arriba el cas, el pas d'avions o dirigibles en vol no autoritzat dins el territori britànic. A la foto, el globus captiu vigilant (Express-Foto)

"Le Temps" diu que s'han d'excloure les sancions militars

París, 4. — Bastants periòdics, en recomanar serenitat en les circumstàncies presents, observen una vegada més que en el pitjor dels casos la Societat de Nacions no es proposa sinó a favor de les sancions econòmiques i financeres, que haurien d'ésser aplicades de fals progressiva.

«Hom ha d'excloure de totes formes», escriu «Le Temps», l'eventualitat de mesures militars i navals contra Itàlia. Un conflicte armat és sempre cosa greu; però el cas actual, per trágic que pugui semblar, deixa amples possibilitats per a una acció diplomàtica a fi de limitar estrictament els seus fruits.»

Els temors de França al trencament del front de Stressa

París, 4. — Mentre es troba reunit el Consell de Ministres francesos per a estudiar la delicada posició en que es troba França d'acord amb la seva al·liada Anglaterra o la seva al·liada Itàlia, els comentaris als cercles polítics són molt interessants. Hom suposa que el Consell de Ministres francesos únicament té un camí, que és considerar que serà el d'adoptar sense vacil·lació la postura d'un membre qualsevol de la Societat de Nacions. Totes les potències que formen part de l'organisme de Ginebra tenen l'obligació d'obediència a les recomanacions del Consell de la Societat; però aquestes recomanacions, per a tenir caràcter obligatori, han de reunir la unanimitat.

El Govern francès té la secreta esperança que mai no serà aconseguida a Ginebra aquesta indispensable unanimitat sense la qual cosa no tenen caràcter obligatori els acords del Consell, i així veu la possibilitat de sortir del mal pas sense comprometre's ni trencar amb ningú.

Però hi ha una altra esperança més forta encara, per a sortir d'aquesta posició a mesura que es precisaven les amenaces bèl·liques, i és que no ha d'ésser llarga la campanya d'Abissínia a causa de la falta de diners — totes les compres de guerra s'han de pagar al comptant — i a causa de l'opinió pública mundial.

En el cas que això succeeix, la campanya no anirà molt més enllà de l'ocupació d'Addis Abeba i hom tornaria a reprendre en un termini breu les negociacions diplomàtiques, gràcies a les quals potser seria possible encara que no quedés destruït l'antic front dels aliats, l'existència del qual s'havia tornat a afirmar a començaments d'aquest any a Stressa.

Semblant ruptura tindria conseqüències desagradabilíssimes per a França, que viu amb la mirada fixa a la seva frontera del Rhin. Tindrà la temença a cada moment que Alemanya pogués aprofitar l'apartament d'Itàlia per a prendre la seva revènja de la derrota del 1918. Itàlia apareix, efectivament, com a aliada indispensable de França cap al Sud, mentre que Anglaterra és l'aliada natural als mars del Nord. Si Itàlia, impulsada pel rancor a Anglaterra, arribés a passar l'altra banda de la barrica, el panorama de la política internacional, tal com s'han acostumat a veure els francesos, quedaria completament canviat.

Són factors, aquests, que hom reconeix continuament als centres polítics francesos i produeixen en l'ànim d'aquest país profunda inquietud.

La Lliga dels Drets de l'Home francesa, i la guerra

París, 4. — La Lliga dels Drets de l'Home publica un comunicat en el qual demana la immediata convocatòria de la Comissió d'Afers Estrangers del Parlament, degut al començament de la guerra a Etiòpia.

Les dretes franceses a favor d'Itàlia

París, 4. — Les joventuts patriòtiques han fixat cartells que diuen que el Front Popular (comunistes, socialistes i radical-socialistes) vol la guerra a qualsevol preu.

També diuen, textuement: «Aquests pacifistes sanguinaris volen matar la pau. Aliada amb Itàlia, França és mestressa de la Mediterrània».

La Societat de Nacions pot acabar-ho, diu la premsa anglesa

Londres, 4. — El periòdic «Star» parla de la ruptura d'hostilitats a Etiòpia. Diu que la Societat de Nacions té a la seva disposició una potència prou forta perquè la guer-

ra de Mussolini s'acabi d'una manera ràpida i poc gloriosa. Cal respondre-li amb una acció equivalent, concentrada i fulminant. És l'única mitjà que queda per salvar les vides humanes i assegurar la pau de l'esdevenidor.

«L'Evering Standard» creu que fins ara el Govern ha vist que la seva política favorable a la Societat de Nacions ha estat tota l'opinió pública. Sabem que els socialistes són partidaris d'una intervenció, encara que aquesta empenhi a la guerra. El factor decisiu és la gran massa dels conservadors, els quals donaran a conèixer llur opinió a Bourne-mouth. No és tard per a això. El Govern britànic necessita abans que tota altra cosa ésser dirigit pel seu esperit conservador a l'equilibri.

Dubtes davant les sancions a Suècia

Estocolm, 4. — Tota la Premsa s'ocupa de la guerra d'Etiòpia. El «Stokholms Tidnings» diu que cal evitar una catàstrofe general.

El «Dagens Nyheter» demana l'aplicació de sancions.

El «Nya Dagbladet» declara que la qüestió segueix en peu. Si Suècia participa en les sancions ha de saber en quina mesura ha de fer-ho. El Govern sol no pot adoptar una decisió d'aquesta mena. Cal esperar que el Parlament es reunixi en sessió extraordinària tan aviat com el Consell de la S. de N. hagi dictat la seva decisió.

La premsa alemanya preveu la guerra

Berlin, 4. — Els periòdics dediquen gran atenció al panorama internacional i a les possibles repercussions europees del conflicte italo-abissini. Alguns diuen que el principal problema no és l'atac contra Abissínia, sinó l'explicació anglo-italiana, i en relació amb ella, les futures relacions entre França i Anglaterra, les quals poden reforçar-se o produir una separació que inaugurarà el camí de tota mena de noves constatacions. Afegeixen que Europa es troba en vigílies d'una de les guerres més complicades.

El «Berliner Lokal Anzeiger» diu: «Una política a vida o mort — Mussolini devia declarar-la des que declarà Roma com a centre del nou imperi — no pot ésser neutralitzada per torres d'acrobates diplomàtics o modificada en sentit contrari al que segueix. En aquest cas, són inevitables terribles explosions. Roma està ocupada a deixar la decisió definitiva a la sort de les armes. Ha arribat, doncs, una hora extremadament greu.»

El «Berliner Boersen Zeitung» declara: «Mentre Anglaterra vol fer de la Societat de Nacions un instrument d'apagament, França preferirà guanyar-se de nou els anglesos i abusar una altra vegada, en convertir la S. de N. en un rigid instrument de conservació dels Trencaments de pau dictats. Tal volta les primeres canonades del front abissini dissipin les bores en que França dissimula la seva actitud definitiva.»

Des del punt de vista alemany, no hi ha altre remei que comprovar, lamentant-ho, que França s'atreveixi veritablement, amb les seves temptatives d'exacció vers Anglaterra, a designar Alemanya com a presumpte enemic i desencadenar la guerra. Caldria preguntar-se on acabarà per portar aquesta política d'allucis i abusar una altra vegada, en convertir la S. de N. en un rigid instrument de conservació dels Trencaments de pau dictats. Tal volta les primeres canonades del front abissini dissipin les bores en que França dissimula la seva actitud definitiva.

Una gran multitud presencià la cerimònia.

El propòsit del Negus de promulgar la mobilització general anunciada oficialment a Ginebra, és realitzat, de fet, ja algunes setmanes, i és considerat als cercles italians d'Addis Abeba com a prova d'una doble política. D'una part, diuen els italians, protestes de pacifisme i de bona voluntat d'Etiòpia a Europa, i, d'altra, posar en acció tots els mitjans militars a l'Àfrica. A assenyalar que són els medis italians els que propalen aquests comentaris, que no

multituds remoroses i sense ordre, que ja tenien el costum de veure. Malgrat això, la diada es desenvolupa amb calma; els pessimistes interogaven l'horitzó en el qual no apareix cap avió italià; joves i vells abissinis, després de recobrar la seva moral, momentàniament detallada, declaren amb coratge que l'Etiòpia és invencible i que les tropes italienes no poden fer por a ningú.

Forces etiòpiques, secretament cap a la frontera

Aquest matí, a les vuit, el Negus i la família imperial han assistit a l'església de Santa Marianna, coneguda també per Maria d'Eutoto, a l'excaptal d'Abissínia, a 20 quilòmetres d'Addis Abeba, a una missa a honor de la Verge, celebrada pel bisbe còpte Malaka Sabale Desti.

Una gran multitud presencià la cerimònia.

El propòsit del Negus de promulgar la mobilització general anunciada oficialment a Ginebra, és realitzat, de fet, ja algunes setmanes, i és considerat als cercles italians d'Addis Abeba com a prova d'una doble política. D'una part, diuen els italians, protestes de pacifisme i de bona voluntat d'Etiòpia a Europa, i, d'altra, posar en acció tots els mitjans militars a l'Àfrica. A assenyalar que són els medis italians els que propalen aquests comentaris, que no

coincideixen pas amb la realitat dels fets. Tres avions militars han sortit aquest matí cap a una missió secreta; dos cap a les províncies del Nord i el tercer cap a Ogaden.

Un altre contingent de 3.000 homes de tropes regulars sortirà amb el tren cap a Diredauna i cap a la província d'Harar.

Es difícil de fer-se càrrec i conèixer exactament l'importància de les tropes que s'han encaminat cap a les fronteres. Les sortides es fan molta part a la nit, però sembla que es succeïen regularment i que són molt importants.

Un destacament de «cipayos» Sikhs, destinat a assegurar la legació britànica, s'ha ocupat a construir trinxeres al parc de la legació. Ja n'han obert uns 80 metres. Són molt fòndes. El govern etiòpic comunica a darrera hora que el representant consular italià d'Adowa aquesta nit ja hauria abandonat el seu lloc i que hauria marxat il·legalment cap a la frontera d'Eritrea.

El representant consular italià a Makalle, abans de marxar cap a Addis Abeba, ha fet calar foc a la seva casa i a la instal·lació telefònica.

A la Legació italiana

No passa cap setmana sense que el comte Vincini, ambaixador d'Itàlia a Addis Abeba, no faci constar una sèrie de protestes davant el govern etiòpic. Protestes contra el refus del governador de les províncies del Nord de deixar sortir dels seus llocs els representants consulars italians. Aquesta és la versió italiana.

La versió etiòpica és lleugerament diferent. El govern imperial no prohibeix els representants consulars d'entrar a Addis Abeba, però posa serioses objeccions al fet que passin directament la frontera d'Eritrea travessant les regions en les quals està concentrada la major part de les tropes abissines.

L'incident fou evitat. Els italians foren prou estratèges per a no admetre les sementes objeccions com a certes. Quan les hostilitats són a certes, cadascú voldria poder evaluar exactament les forces de l'adversari.

L'angúnia dels últims moments

A darrera hora, d'una manera confusa, arriben notícies alarmants del Nord. Què ha passat a Addis Abeba? A l'horitzó de comunicació — no sé amb quin èxit, a jutjar per la situació — hi ha un fort encorru. Addis Abeba, s'anuncia que el Negus s'adreça el vespre a la multitud, en un discurs. Sé que el comte Vincini ha comunicat constantment amb el quarter general de De Bono, a Eritrea.

L'aire d'alarma i de neguit. «Es un fet la guerra? Han entrat els italians en pla de conquesta? On anem, com acabarà això? Aniré comunicant urgents, si puc...»

Prohibida la reproducció Copyright Opera Mundi

Els últims cables de pau d'un corresponsal de guerra

"On anem, com acabarà això?"

"ANIRE COMUNICANT URGENTS, SI PUC...", DIU EL NOSTRE CORRESPONSAL A ADDIS ABEBA, EN CAURE LA TARDA DEL DIA 2 I ARRIBAR A LA CAPITAL ETIOPICA LES PRIMERES I ALARMANTS NOTÍCIES DEL PAS DELS ITALIANS CAP A ADDUA

Del nostre corresponsal especial a Addis Abeba, JEAN ALLOUCHERIE

La defensa del ferrocarril Addis Abeba-Djibouti

Addis Abeba, 2 (per cable). — Ordenada pel Negus la mobilització, tots els homes susceptibles de batre's són sobre les armes.

Creu saber que el govern etiòpic donaria a certs avions anomenats de la seva neta, en cas de conflicte, d'assegurar les relacions postals amb Egipte o bé amb Djibouti. El seu itinerari seria poc més o menys el de la via ferrada.

En el mateix tren, el general suec Virgin, vell conseller d'Afers Estrangers, sortí també acompanyat de la seva neta. El general, que ha rebut com a recompensa el gran cordó de l'Orde de Menelik, se n'endugué com a ofrena de comiat del Negus quatre parelles d'ulls d'elefant.

Finalment, anaven en el comboi quaranta infermeres etiòpiques amb stocks de medicaments i material d'ambulància de campanya. Es dirigien cap a Ogaden; un metge suec, el senyor Krogmen, i un metge abissini, Atto Malako, antic alumne de la Universitat americana de Harvard.

Un esclat de patriotisme popular

L'anunci de mobilització general imminent creà, a Addis Abeba, una gran efferescència. Presenciem novament un gran esclat de patriotisme popular que la concessió de la meitat del país cedida per l'emperador a una societat estrangera, i anul·lada després, havia compromès seriosament.

De fet, tots els homes susceptibles de combatre han marxat ja cap a Ogaden i les províncies del Nord. I no es veu pas manera possible d'armar i proveir nous contingents. L'ordre de mobilització general, però, ha tingut un efecte moral considerable. Es pot preveure que si la situació empiora, les legacions prendran disposicions per tal que els seus súbdits abandonin el país.

L'ex-preceptor del duc de Harrar i el general suec Virgin han deixat Addis Abeba

Aquest matí, a les deu, en el tren

Les tropes italianes han passat la frontera etiòpica!

Addis Abeba, 2 (per cable. Especial Urgent). — El Govern etiòpic anuncia oficialment que els italians han travessat la frontera (uns 30 quilòmetres endins) en direcció a la muntanya Moussa Ali, al S. O. d'Assab.

El Negus, per mitjà d'un telegrama, ha protestat. No es trigarà gaire a saber exactament el que ha passat. S'havia assegurat tant, aquestes darreres setmanes, que l'atac italià es produiria el 25 de setembre, que en aquesta diada "fatídica" la vida normal a Addis Abeba s'ha parat per complet. Els ministres eren més deserts que habitualment, els oficials invisibles, els magistrats grecs i armenis tancats gairebé tots. Els carrers de la capital, estaven deserts sense que hom pogués veure aquelles

Des del punt de vista alemany, no hi ha altre remei que comprovar, lamentant-ho, que França s'atreveixi veritablement, amb les seves temptatives d'exacció vers Anglaterra, a designar Alemanya com a presumpte enemic i desencadenar la guerra. Caldria preguntar-se on acabarà per portar aquesta política d'allucis i abusar una altra vegada, en convertir la S. de N. en un rigid instrument de conservació dels Trencaments de pau dictats. Tal volta les primeres canonades del front abissini dissipin les bores en que França dissimula la seva actitud definitiva.

Una gran multitud presencià la cerimònia.

El propòsit del Negus de promulgar la mobilització general anunciada oficialment a Ginebra, és realitzat, de fet, ja algunes setmanes, i és considerat als cercles italians d'Addis Abeba com a prova d'una doble política. D'una part, diuen els italians, protestes de pacifisme i de bona voluntat d'Etiòpia a Europa, i, d'altra, posar en acció tots els mitjans militars a l'Àfrica. A assenyalar que són els medis italians els que propalen aquests comentaris, que no

coincideixen pas amb la realitat dels fets. Tres avions militars han sortit aquest matí cap a una missió secreta; dos cap a les províncies del Nord i el tercer cap a Ogaden.

Un altre contingent de 3.000 homes de tropes regulars sortirà amb el tren cap a Diredauna i cap a la província d'Harar.

Es difícil de fer-se càrrec i conèixer exactament l'importància de les tropes que s'han encaminat cap a les fronteres. Les sortides es fan molta part a la nit, però sembla que es succeïen regularment i que són molt importants.

Un destacament de «cipayos» Sikhs, destinat a assegurar la legació britànica, s'ha ocupat a construir trinxeres al parc de la legació. Ja n'han obert uns 80 metres. Són molt fòndes. El govern etiòpic comunica a darrera hora que el representant consular italià d'Adowa aquesta nit ja hauria abandonat el seu lloc i que hauria marxat il·legalment cap a la frontera d'Eritrea.

El representant consular italià a Makalle, abans de marxar cap a Addis Abeba, ha fet calar foc a la seva casa i a la instal·lació telefònica.

A la Legació italiana

No passa cap setmana sense que el comte Vincini, ambaixador d'Itàlia a Addis Abeba, no faci constar una sèrie de protestes davant el govern etiòpic. Protestes contra el refus del governador de les províncies del Nord de deixar sortir dels seus llocs els representants consulars italians. Aquesta és la versió italiana.

La versió etiòpica és lleugerament diferent. El govern imperial no prohibeix els representants consulars d'entrar a Addis Abeba, però posa serioses objeccions al fet que passin directament la frontera d'Eritrea travessant les regions en les quals està concentrada la major part de les tropes abissines.

L'incident fou evitat. Els italians foren prou estratèges per a no admetre les sementes objeccions com a certes. Quan les hostilitats són a certes, cadascú voldria poder evaluar exactament les forces de l'adversari.

L'angúnia dels últims moments

A darrera hora, d'una manera confusa, arriben notícies alarmants del Nord. Què ha passat a Addis Abeba? A l'horitzó de comunicació — no sé amb quin èxit, a jutjar per la situació — hi ha un fort encorru. Addis Abeba, s'anuncia que el Negus s'adreça el vespre a la multitud, en un discurs. Sé que el comte Vincini ha comunicat constantment amb el quarter general de De Bono, a Eritrea.

L'aire d'alarma i de neguit. «Es un fet la guerra? Han entrat els italians en pla de conquesta? On anem, com acabarà això? Aniré comunicant urgents, si puc...»

Prohibida la reproducció Copyright Opera Mundi

LA DEFENSA DE GIBRALTAR

Ahir es feren maniobres de defensa — La població no s'ho pren massa seriosament

Gibraltar, 4. — Durant la passada nit es desenvoluparen les maniobres de defensa antiaèries ordenades pel governador general de la plaça de Gibraltar. Han pres part als suposats tàctics, no solament les forces de l'esquadra, l'aviació i l'exèrcit, sinó també la població civil.

A darrera hora de la tarda es feren a la mar alguns vaixells de guerra i després els avions de combat.

Efectivament, a un quart de deu de la nit, sonaren les sirenes de la drassana, les de la plaça del municipi i les dels tallers de la casa Hland situada a Puerta de Tierra. Inmediatament la població quedà a les fosques, es tancaren portes i finestres i tot restà en el major silenci. Contra el que es creia, el públic no es dirigí als refugis assenyalsats especialment per a casos de bombardeig, ja que això no entrava en el suposat tàctic. Pel contrari, foren moltes les persones que, no obstant la foscor absoluta, sortiren a presenciar els exercicis.

No havien transcorregut molts minuts quan es sentí un dispar de canó provenint del punt més avançat del Penyal, en direcció a la mar. Sembla que aquest dispar era el senyal, que es sentia soroll de motors d'avió.

Immediatament entraren en acció els potentíssims reflectors de la plaça i enfocaren les seves llums a diversos llocs a la recerca de la suposada esquadra aèria enemiga. A vegades, les llums convergíen donant la impressió d'haver descobert un aereotransport, però no va poder aconseguir el seu propòsit d'arribar a la drassana perquè les bateries el posaren teòricament fora de combat.

A les deu de la nit acabaren els suposats tàctics, els resultats dels quals es mantenen secrets.

La vida a la posició anglesa

Gibraltar, 4. — Han retornat els vaixells de guerra que s'havien fet a la mar en nombre considerable. A Gibraltar la calma és absoluta i la vida de la plaça més que normal, ja que addueix ha augmentat el nombre de turistes. Es fa que hagut exòde envers Espanya. Els cotxes estan atestats i el mateix ocorre amb hotels i sales d'espectacles. El comerç ha experimentat un sensible augment.

A Agüeres, Sant Roc i La Línea vénen grans grups de dones espanyoles a fer compres a Gibraltar aprofitant la baratar extraordinària dels preus. Per exemple, dues lliures de sucre finíssim de canya costen actualement 20 pèsetes; el cafè de cafè Moka, poc més de dues pèsetes; la llura de mantega, dues pèsetes i mitja; el te legítim de Cella, quatre pèsetes la llura; el litre de gasolina 0'41 pèsetes, i així successivament.

Mesures de guerra

Gibraltar, 4. — Les autoritats de la plaça, igualment que varen fer durant la guerra europea, han prohibit que s'emporti l'origen o bé el destí dels vaixells de guerra que entren o surten d'aquest port. Solament es diu «arriba de la mar»

ULTIMA HORA

De font anglesa, francesa i suïssa es dona una interessantíssima notícia: la d'un possible canvi d'actitud per part del "Duce"

S'assegura que Aioisi té instruccions en aquest sentit per a la sessió d'avui de la Societat de Nacions

MUSSOLINI DISPOSAT A POSAR FI A LA GUERRA?

París, 5 (130 matinalada). — Segons notícies que s'acaben de rebre a aquesta capital, el senyor Mussolini ha canviat notablement d'actitud i es mostra en extrem conciliador. S'assegura que ha donat al baró Aioisi instruccions especialíssimes que encara que no s'especifica quines són, s'interpreten com un desig del Duce d'evitar de totes les maneres, la topada amb Anglaterra, que es derivaria de l'aplicació de les sancions. Per això es troba, aduec, disposat segons dita versió — a cessar les hostilitats a Àfrica, previ un reconeixement de certs drets d'Itàlia a l'Àfrica Oriental.

La notícia ha produït gran sensació als cercles polítics de París.

Una versió anglesa

Londres, 5. — (Urgent). — Telegrafen de Ginebra de font no italiana, que als cercles de la dita ciutat s'ha sabut aquesta nit que el senyor Mussolini ha donat importants instruccions al cap de la seva delegació a Ginebra, baró Aioisi, perquè intenti, per tots els mitjans, un acord amb Anglaterra.

Instruccions a Aioisi, segons Ginebra

Ginebra, 5. (Urgent). — S'acaba de tenir notícia que Itàlia ha canviat notablement d'actitud i es mostra en extrem conciliador. Aquesta

Les tropes etiòpiques han contingut l'avang dels italians a Ogaden

Mussolini fa prendre mesures a tot Itàlia contra els atacs aeris

Addis Abeba, 4. — El Ras que mana les tropes que s'oposen, a la província d'Ogaden (Sud d'Abissínia), a l'avangament de les tropes italianes, comença al Negus que ha pogut contenir a l'invasor i que li ha causat grans pèrdues. Afegeix que els italians avancen damunt un territori inhabitable fins i tot per als indígenes.

A Roma estan ben convençuts de la victòria a Addua

Roma, 4. — Els diaris d'aquesta nit comencen a mostrar-se menys parcials de notícies. Amb grans titulars donen compte de l'avangament victoriós de les tropes feixistes pel nord i el sud d'Abissínia i diuen que en el nord, es prossegueix l'avangament sobre el plaer de Daro Taelen, a 2.200 metres d'altitud, des de la qual es dominen les valls d'Addua i l'assum que seran batudes per l'artilleria emplaçada a vint muntanyes, que es troben a vint quilòmetres d'Addua. Aquesta ciutat, que solament compta amb 6.000 habitants, es troba constituïda per escassos edificis de pedra i barraques.

Es fan treballs urgents per a la defensa antiaèria de Roma

Roma, 4. — Es continua treballant

febrilment per tal de posar a la capital d'Itàlia en condicions de resistir un atac aeri.

En els trossos immediats a la ciutat i en els que escalonen els diversos recorreguts cap a ella, s'han emplaçat canons antiaeris. S'ha mobilitat els militars existents per a construir urgentment refugis i abrics per a la població per tal que puguin refugiar-se en ells en el cas d'un atac aeri.

Es preveu la immediata celebració de maniobres de defensa antiaèria en les quals prendrà part la població civil d'ambdós sexes.

El metropolità de Roma i tots els soterranis existents quedaran incautats per l'autoritat militar en qualsevol moment que es cregui necessari o convenient.

S'han tramès ordres a les autoritats de totes les poblacions costeres per tal que es preparin per a la defensa antiaèria. En els llocs de la costa on hi ha ferrocarril que circula al costat d'ella, s'han preparat trens blindats armats amb canons de gran calibre per tal de fer front a qualsevol bombardeig des de la mar o des de l'aire. Aquestes precaucions són particularment intenses a la costa meridional.

Sembla ésser que els tècnics troben deficient l'organització per a la defensa antiaèria perquè Itàlia s'ha preocupat més de completar els seus mitjans ofensius que els defensius.

Sembla ésser que els tècnics troben deficient l'organització per a la defensa antiaèria perquè Itàlia s'ha preocupat més de completar els seus mitjans ofensius que els defensius.

Sembla ésser que els tècnics troben deficient l'organització per a la defensa antiaèria perquè Itàlia s'ha preocupat més de completar els seus mitjans ofensius que els defensius.

Sembla ésser que els tècnics troben deficient l'organització per a la defensa antiaèria perquè Itàlia s'ha preocupat més de completar els seus mitjans ofensius que els defensius.

Sembla ésser que els tècnics troben deficient l'organització per a la defensa antiaèria perquè Itàlia s'ha preocupat més de completar els seus mitjans ofensius que els defensius.

El Consell de ministres d'ahir

amb rapidesa resolt per vies pacífiques.

Es preveu que la jornada d'avui, dissabte, a Ginebra, resultarà interessantíssima.

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Madrid, 4. — A la sortida del Consell de ministres el senyor Lluís Companys ha fet la següent referència verbal:

—Ja comprendré, a conseqüència de la situació del món, quin ha estat el principal assumpte que ha ocupat l'atenció del Consell. L'estudi de la situació internacional ha estat la deliberació principal que ha durat llarga estona. Acabada aquesta, s'ha donat pel ministre d'Estat de la satisfactoria notícia del canvi definitiu de notes referents als tractats comercials d'Espanya amb Dinamarca i Suècia, que han restat vigents.

S'ha tornat a tractar avui amb extensió de l'atur obrer.

L'ORDRE PUBLIC

El ministre de la Governació ha donat compte de l'estat de l'ordre públic arreu d'Espanya que és satisfactori. No obstant, reitera el Govern el seu decidit propòsit d'actuar amb la màxima energia per a evitar qualsevol moviment que signifiqui gloriolatriu dels fets del 6 d'octubre amb motiu de l'aniversari d'aquella data.

Parla el senyor Martínez de Velasco del problema del blat.

En el despatx del ministre d'Instrucció Pública figura un interessant projecte de decret sobre constitució de tribunals d'oposicions a càtedres. El sistema que es va a seguir és d'absolut automatisme.

HA ESTAT NOMENAT COMISSARI GENERAL D'ENSENYANÇA A CATALUNYA EL SENYOR SALVADOR MARTÍNEZ MOYA

Madrid, 4. — La nota oficial del Consell conté, entre altres extres, el següent: Concessió de la Medalla Militar pel seu comportament en els fets d'octubre ocorreguts a Barcelona al comandant d'artilleria senyor José Fernández Unzué i a altres oficials. Decret d'admetre a l'ensenyança del càrrec de comissari general d'Ensenyança a Catalunya al senyor Vicente Alvarez Rodríguez Villamil i nomenant el senyor Salvador Martínez Moya.

LA LLEI ELECTORAL

Es parla extensament de la Llei electoral, les divergències entre els partits polítics respecte aquesta llei, persisteixen, com des de darrer dia de l'anterior Gabinet. Aduec dintre els respectius grups hi ha matissos que igual s'inclinen a la representació proporcional que a la majoritària. En vista d'això, s'ha convingut que el President del Consell s'entrevistés aquesta tarda amb els caps de les forces governamentals per veure si és possible arribar a un acord de coincidència. De totes maneres el Govern es proposa que en la sessió del proper dimecres comenci la discussió d'aquest assumpte fins a deixar-lo resolt.

Pel ministre de la Governació es notifica als seus companys de Gabinet les mesures de precaució adoptades per tal de garantir la seguretat dels successos d'octubre. Creu el ministre que la nació restarà més tranquil·la en saber que es redoblen aquests dies els serveis d'ordre públic, que no pas que se li ocultés l'adopció d'aquestes mesures previsoras.

Espanya i Itàlia han signat el tractat comercial

Roma, 4. — Mussolini i el representant d'Espanya senyor Gómez Ocerin, han firmat el nou Tractat de comerç hispano-italià.

REUNIO PER A TRACTAR DE LA LLEI ELECTORAL

Madrid, 4. — Des de les sis a un quart de vuit de la tarda estigueren reunits al despatx del president de les Corts els caps de minories parlamentàries per a tractar de la llei electoral.

Acabada la reunió, el Sr. Ventosa digué que havien estudiat diverses propostes i se n'havien retirat algunes, però que no s'havia pogut prendre cap acord, puix que els caps de grup havien de consultar amb llurs respectives minories i el cap del Govern havia de donar compte al Consell del tractat. Com que el senyor Chaparriga digué que això ho faria dimarts, s'acordà reunir-se l'esmentat dia a la tarda per tal de prendre acord definitiu, puix que els representants de les minories haurien consultat amb elles.

El senyor Maura digué que havia estat un canvi d'impressions molt útil i que és possible que sigui la base d'un acord.

El senyor Barcia confirmà el que havien dit els senyors Ventosa i Maura.

El senyor Abili Calderon, interrogat sobre aquesta qüestió, manifestà que la fórmula per a mobilitzar la llei electoral que havia tingut més acceptació fou la proposta pel senyor Maura i defensada pel senyor Ventosa. El senyor Barcia es reservà donar una resposta definitiva fins a consultar amb la seva minoria.

Azaña parlà a Madrid el dia 20

Madrid, 4. — L'acte polític en el qual parlà el senyor Manuel Azaña es celebrà el proper dia 20, a les onze del matí.

Un comentari de "La Libertad"

«Aun hay clases!

LA POBREZA MATERIAL I LA RIQUEZA ESPIRITUAL DE LLUIS COMPANYS

El Sr. Royo Villanova, que se ha llabrat ayer por la tarde muy mejorado de su reciente caída ministerial, en un momento de lucidez, dijo a un grupo de informadores algunas cosas senyats.

Estas:

«Las elecciones? Ni que decir tiene que en Cataluña las gana la Esquerra, porque la Lliga allí no pinta nada. Además, los de la Lliga son unos hipócritas, porque están mandando en España desde Cataluña. No han hecho lo que el pobre Companys, que por dar la cara y por ser noble está ahora en presidio».

Y añadió:

«Nosotros, la Ceda y los agrarios, tenemos que ser antiesquerristas, porque de nosotros es del brazo de Cambó las elecciones saldremos derrotados. Además, las Izquierdas, con los comunistas, los socialistas y los separatistas, defienden el Estatuto. Si se unen, ¡pobres de nosotros!».

De acuerdo por una vez — esta vez — con el Sr. Royo Villanova, con una sola salvadora: la de ser pobre Companys.

Es pobre Companys en el sentido material, porque siendo un hombre honrado, naturalmente, hasta en el sentido de trabajar para vivir.

En otro orden el de la formalidad y de la noblez, es millonario. ¡Millonario espiritualmente! Hasta el Sr. Royo Villanova, su adversario, lo proclama.

Respecto a que la Lliga esté en el Poder, estamos seguros de que Companys no lo desea. Pero, si no, no interpretarlo por pensamiento diciéndolo que prefiere estar donde está.

Més gent a la tomba de Macià

El poble català no desaprofita una sola ocasió per a enviar la plaça on reposen les despulles de Francesc Macià. Ahi mateix, la gent que va acudir al funeral, el dia 20 d'octubre, dir que no és necessari una ocasió expressa perquè els catalans facin acte d'homenatge a l'inolvidable cadàver, car la tomba és visitada constantment, dia darrera dia.

Lamentem no poder publicar la llista de la gent que s'ha afegit a la tomba. D'aquesta manera fari possible donar la mesura exacta de la importància de l'homenatge continu del poble. Tothom sap, però, que la culpa no és nostra.

Una protesta al Governador interí

Aquest matí una nombrosa comissió de pagesos de la Plana de Vio es presentà a la Generalitat de Catalunya per tal de fer present al senyor governador general la situació d'anormalitat produïda pels desnonaments i llançaments en massa que es fan a la Plana, gairebé tots d'una manera arbitrària. En molts casos, les famílies desnonades porten cèntims d'anys a les terres d'on se les treu.

El senyor Pí i Pon no considerà oportú rebre'ls personalment i els féu dir que es dirigissin al senyor governador interí, el qual es trobava a l'antdespatx del senyor Pí.

Els pagesos, llavors, feren present al conseller senyor Prat l'estat d'inquietud general provocada per aquesta actitud dels propietaris, i al mateix temps, les famílies desnonades demanaren l'esmentat conseller el nomenament d'un jutge especial per tal d'esbrinar les nombroses irregularitats i abusos comesos en els diferents procediments seguits contra els pagesos que han estat desnonats.

El senyor Prat restà sorprès de les denúncies greus que li foren tramessos i procedí a demanar, i prometé traslladar les altres queixes al Consell de la Generalitat perquè resolgui.

EL DECRET SOBRE

Es detalla l'abast militar de les mesures en cas de guerra

Madrid, 4. — El decret sobre la base segona de la llei electoral, tendrà per objecte posar en ple de guerra a les persones, ganado y material y todas las unidades, cuerpos y servicios a que se refiere el Ejército de la guerra según el plan de operaciones, y el de los organismos entidades y elementos de todo orden de la Nación para satisfacer las necesidades de su defensa. Todos los detalles relacionados con la movilización del Ejército en caso de guerra quedan a cargo del ministro de Guerra.

Base segona. — Todos los españoles y naturalizados, sin distinción de sexo y edad, así como todas las entidades y corporaciones españolas y naturalizadas de cualquier carácter, estarán obligados, en caso de guerra, a participar en la defensa del país en la forma que el Gobierno de la nación acuerde.

En caso de movilización para la guerra, los extranjeros podrán ser utilizados, a petición propia, en las condiciones fijadas en decreto especial.

Base tercera. — La movilización militar será de carácter general o parcial, siendo atribución del Gobierno, en caso de guerra, el orden de movilización y fijar su extensión. La movilización también podrá detenerse por alteración del orden público, en circunstancias de índole interior, y con fines de instrucción no debiendo en este último caso de exceder su duración de 45 días para los individuos pertenecientes a la

LA SESSIO DE CORTS D'AHIR

Madrid, 4. — A les 4/15 comença la sessió de la Cambra sota la presidència del senyor Alba. El banc blau està desert i l'animació és escassa a escons i tribunes. Queda llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es concedeix la paraula al diputat d'Unió Republicana, senyor CASAS (Hermenegildo). Demana al ministre de la Governació absent de la Cambra que l'articulat de la Llei Municipal que s'està elaborant capriciosament sigui portat a les Corts abans de la seva promulgació per a conèixer i discutir els senyors diputats. Posa de relleu la importància de l'assumpte i els perjudicis que pot causar als funcionaris municipals modestos, sobretot si la redacció de l'articulat és arbitrària en una llei de tanta transcendència.

El ministre d'AGRICULTURA que acaba d'entrar a la Cambra, manifesta que recollia la petició del senyor Casas i que el traslladaria al ministre de la Governació.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA: Demana la lectura d'un article del reglament relatiu que s'ha de dedicar una hora diària a precs i preguntes.

El PRESIDENT ofereix accedir a això.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA, anuncia una interpellació sobre determinats funcionaris de Treball.

S'entra en la qüestió dels blats.

INTERPEL·LACIO SOBRE EL BLAT

El senyor AVIA, de la Ceda, explica la interpellació sobre la qüestió dels blats. (Preu seient al banc blau el ministre de la Governació.)

Llorador es lamenta de l'escàs nombre de diputats que es troben presents a la Cambra en tractar-se d'aquest problema d'indubtable importància per a Espanya. Passa a examinar les condicions en què es venen els blats i cita diversos casos ocorreguts a la província de Toledo, en els quals s'ha burlat la taxa.

Parla dels casos pintorescos que s'han donat en una localitat a la qual han arribat 79 gues a nom d'al·tres 70 senyors que no posseeixen blat.

En canvi, els que posseeixen en gran abundància toparen amb una sèrie de dificultats per a aconseguir les gues necessàries. (Rialles i rumors.) (Preu seient al banc blau el cap del Govern.)

Relata les arbitràries comesses que el comarç del blat a la província de Toledo i formula diverses denúncies i manifesta que afortunadament aquestes irregularitats s'han corregit en part.

El PRESIDENT de la Cambra fa veure a l'orador que ha passat el temps reclamant.

El senyor AVIA promet ésser breu i continua exposant altres casos per l'estil i considera el fracàs de l'actuació del senyor Velasco al front de la cartera d'Agricultura.

PETICIO DE SUSPENSIÓ DE LA INTERPEL·LACIO

El senyor ALVAREZ MENDIACA, radical, intervé breument. Manifesta que l'assumpte està ara en una fase interessant i com que el succeïdo del senyor Velasco està estudiant el problema amb tot interès per tal de resoldre'l considera que és molt oportú tractar la ara a fons a la Cambra. Es dirigeix al senyor Martínez de Velasco i li pregunta que pos al resolució del problema tot el seu interès, perquè la situació és greu.

UNA OPERACIO

El senyor GIL ALVAREZ, de la Ceda, cita el cas d'un mariner de Logroño que realitza una compra, i aconseguí el blat a 34 pessetes, en lloc del preu marcat a la taxa, i féu l'operació d'acord amb el llaurador, i després els dos foren menes una societat que s'encarregà de la retirada del blat. Es queixa que els magatzems encarregats de la retirada del blat no siguin en condicions per a guardar-lo. Indica que es segueix venent el blat molt per sota de la taxa, i a pesar de l'animació és escassa a escons i tribunes. Queda llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es concedeix la paraula al diputat d'Unió Republicana, senyor CASAS (Hermenegildo). Demana al ministre de la Governació absent de la Cambra que l'articulat de la Llei Municipal que s'està elaborant capriciosament sigui portat a les Corts abans de la seva promulgació per a conèixer i discutir els senyors diputats. Posa de relleu la importància de l'assumpte i els perjudicis que pot causar als funcionaris municipals modestos, sobretot si la redacció de l'articulat és arbitrària en una llei de tanta transcendència.

El ministre d'AGRICULTURA que acaba d'entrar a la Cambra, manifesta que recollia la petició del senyor Casas i que el traslladaria al ministre de la Governació.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA: Demana la lectura d'un article del reglament relatiu que s'ha de dedicar una hora diària a precs i preguntes.

El PRESIDENT ofereix accedir a això.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA, anuncia una interpellació sobre determinats funcionaris de Treball.

S'entra en la qüestió dels blats.

INTERPEL·LACIO SOBRE EL BLAT

El senyor AVIA, de la Ceda, explica la interpellació sobre la qüestió dels blats. (Preu seient al banc blau el ministre de la Governació.)

Llorador es lamenta de l'escàs nombre de diputats que es troben presents a la Cambra en tractar-se d'aquest problema d'indubtable importància per a Espanya. Passa a examinar les condicions en què es venen els blats i cita diversos casos ocorreguts a la província de Toledo, en els quals s'ha burlat la taxa.

Parla dels casos pintorescos que s'han donat en una localitat a la qual han arribat 79 gues a nom d'al·tres 70 senyors que no posseeixen blat.

En canvi, els que posseeixen en gran abundància toparen amb una sèrie de dificultats per a aconseguir les gues necessàries. (Rialles i rumors.) (Preu seient al banc blau el cap del Govern.)

Relata les arbitràries comesses que el comarç del blat a la província de Toledo i formula diverses denúncies i manifesta que afortunadament aquestes irregularitats s'han corregit en part.

El PRESIDENT de la Cambra fa veure a l'orador que ha passat el temps reclamant.

El senyor AVIA promet ésser breu i continua exposant altres casos per l'estil i considera el fracàs de l'actuació del senyor Velasco al front de la cartera d'Agricultura.

PETICIO DE SUSPENSIÓ DE LA INTERPEL·LACIO

El senyor ALVAREZ MENDIACA, radical, intervé breument. Manifesta que l'assumpte està ara en una fase interessant i com que el succeïdo del senyor Velasco està estudiant el problema amb tot interès per tal de resoldre'l considera que és molt oportú tractar la ara a fons a la Cambra. Es dirigeix al senyor Martínez de Velasco i li pregunta que pos al resolució del problema tot el seu interès, perquè la situació és greu.

UNA OPERACIO

El senyor GIL ALVAREZ, de la Ceda, cita el cas d'un mariner de Logroño que realitza una compra, i aconseguí el blat a 34 pessetes, en lloc del preu marcat a la taxa, i féu l'operació d'acord amb el llaurador, i després els dos foren menes una societat que s'encarregà de la retirada del blat. Es queixa que els magatzems encarregats de la retirada del blat no siguin en condicions per a guardar-lo. Indica que es segueix venent el blat molt per sota de la taxa, i a pesar de l'animació és escassa a escons i tribunes. Queda llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es concedeix la paraula al diputat d'Unió Republicana, senyor CASAS (Hermenegildo). Demana al ministre de la Governació absent de la Cambra que l'articulat de la Llei Municipal que s'està elaborant capriciosament sigui portat a les Corts abans de la seva promulgació per a conèixer i discutir els senyors diputats. Posa de relleu la importància de l'assumpte i els perjudicis que pot causar als funcionaris municipals modestos, sobretot si la redacció de l'articulat és arbitrària en una llei de tanta transcendència.

El ministre d'AGRICULTURA que acaba d'entrar a la Cambra, manifesta que recollia la petició del senyor Casas i que el traslladaria al ministre de la Governació.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA: Demana la lectura d'un article del reglament relatiu que s'ha de dedicar una hora diària a precs i preguntes.

El PRESIDENT ofereix accedir a això.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA, anuncia una interpellació sobre determinats funcionaris de Treball.

S'entra en la qüestió dels blats.

INTERPEL·LACIO SOBRE EL BLAT

El senyor AVIA, de la Ceda, explica la interpellació sobre la qüestió dels blats. (Preu seient al banc blau el ministre de la Governació.)

Llorador es lamenta de l'escàs nombre de diputats que es troben presents a la Cambra en tractar-se d'aquest problema d'indubtable importància per a Espanya. Passa a examinar les condicions en què es venen els blats i cita diversos casos ocorreguts a la província de Toledo, en els quals s'ha burlat la taxa.

Parla dels casos pintorescos que s'han donat en una localitat a la qual han arribat 79 gues a nom d'al·tres 70 senyors que no posseeixen blat.

En canvi, els que posseeixen en gran abundància toparen amb una sèrie de dificultats per a aconseguir les gues necessàries. (Rialles i rumors.) (Preu seient al banc blau el cap del Govern.)

Relata les arbitràries comesses que el comarç del blat a la província de Toledo i formula diverses denúncies i manifesta que afortunadament aquestes irregularitats s'han corregit en part.

El PRESIDENT de la Cambra fa veure a l'orador que ha passat el temps reclamant.

El senyor AVIA promet ésser breu i continua exposant altres casos per l'estil i considera el fracàs de l'actuació del senyor Velasco al front de la cartera d'Agricultura.

PETICIO DE SUSPENSIÓ DE LA INTERPEL·LACIO

El senyor ALVAREZ MENDIACA, radical, intervé breument. Manifesta que l'assumpte està ara en una fase interessant i com que el succeïdo del senyor Velasco està estudiant el problema amb tot interès per tal de resoldre'l considera que és molt oportú tractar la ara a fons a la Cambra. Es dirigeix al senyor Martínez de Velasco i li pregunta que pos al resolució del problema tot el seu interès, perquè la situació és greu.

UNA OPERACIO

El senyor GIL ALVAREZ, de la Ceda, cita el cas d'un mariner de Logroño que realitza una compra, i aconseguí el blat a 34 pessetes, en lloc del preu marcat a la taxa, i féu l'operació d'acord amb el llaurador, i després els dos foren menes una societat que s'encarregà de la retirada del blat. Es queixa que els magatzems encarregats de la retirada del blat no siguin en condicions per a guardar-lo. Indica que es segueix venent el blat molt per sota de la taxa, i a pesar de l'animació és escassa a escons i tribunes. Queda llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es concedeix la paraula al diputat d'Unió Republicana, senyor CASAS (Hermenegildo). Demana al ministre de la Governació absent de la Cambra que l'articulat de la Llei Municipal que s'està elaborant capriciosament sigui portat a les Corts abans de la seva promulgació per a conèixer i discutir els senyors diputats. Posa de relleu la importància de l'assumpte i els perjudicis que pot causar als funcionaris municipals modestos, sobretot si la redacció de l'articulat és arbitrària en una llei de tanta transcendència.

El ministre d'AGRICULTURA que acaba d'entrar a la Cambra, manifesta que recollia la petició del senyor Casas i que el traslladaria al ministre de la Governació.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA: Demana la lectura d'un article del reglament relatiu que s'ha de dedicar una hora diària a precs i preguntes.

El PRESIDENT ofereix accedir a això.

El senyor FERNÁNDEZ DE LA BANDERA, anuncia una interpellació sobre determinats funcionaris de Treball.

S'entra en la qüestió dels blats.

Fantasio

AVUI, ESTRENA

Gegantesc programa

d'insuperable qualitat artística

Noticiari Fox

Darreres notícies del conflicte italo-etiop. — L'actualitat espanyola i mundial.

El jardí del monasterio

Simfonia musical en colors.

La liebre y la tortuga

El més enginyós dibuix en colors de WALT DISNEY.

Bajo el mar del coral

Curiosíssim cultural en tènica.

i la meravella espectacular

La maravilla espectacular de 1935

L'epopeia magna de la Història

NOTA IMPORTANT: Donat l'especial interès i bellesa de la primera part del programa, es recomana la puntualitat.

UN TELEGRAMA

L'estrena de la producció espanyola «Don Quintín el amargao» a Madrid

Hem rebut el telegrama següent, que reproduïm amb tota la satisfacció, per tal que en ell es parla de l'èxit d'una producció espanyola: «Madrid, 5. — Amb gran èxit s'ha estrenat la pel·lícula «Don Quintín», amb funció de gala, al Palau de la Música. A l'estrena assistí l'element oficial i el cos diplomàtic. El film ha estat qualificat com a producció nacional de primera categoria i sens dubte hagi d'enviar les millors realitzacions estrangeres. Tant els autors com els intèrprets foren ovacionats llargament. — Filmófono»

CAPITOL

FRANCESCA BERTINI

Potser la nova promoció cinematogràfica no coneixerà prou bé aquest nom. Però els que seguim el cinema des dels seus començaments, la recordem perfectament en aquelles produccions italianes atapeïdes de mímica amanerada. Ara se'n anuncia un film de Francesca Bertini, sonor. Com serà la Bertini d'ara? Heus ací la gran interrogació del moment. Pel que fa referència a Bertini, dona, en aquesta fotografia podem apreciar que no ha perdut gens de la seva bellesa ans bé, ha guanyat amb el rímel i el «rouge», que tan bé dissimulen els anys.

EL CINEMA**La Policia i els gangsters novaiorquins**

Fou un cop d'audàcia el que portà a la Policia de Nova York a donar una seriosa batuda als pistolers, lladres i saltjadors que s'havien ensenyorat de la ciutat i que eren els amos de la situació. Era precis posar fi a aquell estat de coses que es feia insostenible. Els caps de la Policia es reuniren en consell privat per tal d'estudiar la manera de combatre els gangsters que es propagaven amb la rapidesa d'una epidèmia i contra els quals res no podien els mitjans amb els quals fins aleshores comptaven per a combatre el robatori i el crim. Després de llargues setmanes de deliberació i de profundes estudis s'arribà a un acord tàcit entre els diferents departaments i s'acordà que els policies més destacats per la seva solvència moral i la seva rectitud de consciència s'alistessin a les bandes de malfactors i convisquessin amb ells i amb els cometistes alguns gangsters prenguessin confiança al recent entrat a la banda i li donessin després més àmples explicacions prop dels seus futurs plans. Posat aquest mitjà en pràctica després d'haver educat la policia per a aquest fi, ha donat a l'Estat de Nova York magnífics resultats, i ha aconseguit en poc temps frenar el desenfrenament a què s'havien llançat els atracadors alemanys per la impunitat en què quedaven els seus crims i per la publicitat que la premsa diària feia de l'audàcia dels seus atracaments. D'hores de pel·lícula es convertiren aviat en el que en realitat eren: en simples enemics de la societat als quals s'havia de posar un correctiu seriós per a tranquil·litat de la població i per a orgull d'un poble que es diu civilitzat.

Pròximament

CINEMA CATALUNYA

Marcarà una data memorable amb l'estrena de

Nobleza baturra

que es celebrarà la pròxima setmana

L'ànima aragonesa a través de belles imatges racials

COLISEUM DILLUNS, NIT**ESDEVENIMENT!!**

L'ESTRELLA DE LA SUPREMA DISTINCIÓ

EL FILM DE LA SUPREMA DELICADESA I BON HUMOR, AMB EL FAMOS GALAN

FRED MAC MURRAY

la revelació masculina de l'any

Director: WESLEY RUGGLES

ES UN FILM PARAMOUNT

UN FRACAS

L'ESTRENA AL MARYLAND DE «VIOLINES DE HUNGRIA»

Directió: Max Neufeld i Jean Boyer. Música: Paul Abraham. Cançons: Liliu Poter. Orquestra: Alfred Rode. Intèrprets: Marcelle Chantal, Fernand Gravey, Jean Worms, Robert Arnoux, Josette Day i Pierre Larquey.

Voldríem, en primer lloc, saber el per què d'aquest títol «Violines de Hungria», perquè l'argument, al nostre entendre, no dona motiu a la seva aplicació. És clar que també d'això en diuen un film, i el que té menys és caràcter cinematogràfic, si fem excepció d'unes vistes de prats hongaresos amb cavalls i bous que no tenen res a veure amb l'assumpte del film, i que hi han estat intercalades a fi de procurar el necessari ambient. Si sabem que ens trobem a Hongria és perquè ho oim de llavis del protagonista, i s'hi interpreten unes cordes per zigzags que semblen més aviat cosa postissa. De no ésser així, difícilment ens faríem càrrec que l'acció principal transcorre a Budapest, ja que, pel seu caràcter i pel dibuix dels personatges, igual podria succeir als Estats Units.

Es a dir, que Max Neufeld ha fracassat rodonoment en la direcció d'aquest film, en fallar en una cosa primordial com és l'ambient. Pel demés, l'exposició del tema manca d'originalitat, perquè així pel convencionalisme, per la seva poc-solta.

En efecte, l'argument no té altra finalitat que portar-nos a un flit una mica perillós entre una tal Antonia, famosa cantant, retirada de l'escena i casada amb un ric propietari, i un jove capità americà promès de la pròpia neboda d'Antonia. Aquest flit està a punt de portar a una situació tràgica en sospitar el marit les relacions que puguin haver existit entre la seva esposa i el capità. És clar que, finalment, degut a una felicitat oportuna intervenció de la neboda, és salvada aquella situació i torna a calmar al cor del marit, que ha e a punt d'ésser posat en ridícul. Ací trobem a manar-hi novament les escenes dels bous en els prats hongaresos en muntatge amb les escenes finals en les quals el marit és sincera a la seva esposa, la famosa cantant q, malgrat els seus anys, ha estat a punt de donar un do de pit, pels seus gelos infundats.

Afegim a la ingenuïtat, al rebuament de situacions, al seu lamentable forçament, d'aquest assumpte, una interpretació encapçalada per una actriu com Marcelle Chantal, ja entrada en anys, mancada absolutament d'expressió, de moviments i de gestos ampullosos, francament teatrals, inadeguada en un paper de caràcter del que se li confia en aquest film. Veiem després Fernand Gravey incapaç de sostenir amb la necessària arrogància un personatge de la complexitat sentimental d'aquest que se li fa encarnar.

L'argument, com veiem tan senzill, fàcilment explicable amb poques imatges, ha hagut d'ésser allargat a l'extensió d'un film de metratge normal, i en intercalar-hi coses episò-

diques que dominen sobre la trama, aquesta ha restat ofegada per complet, i en resulta un conjunt d'una grisor i d'un ensopiment incompreensible.

L'únic que hi ha de bo en aquest film és el diàleg. Diàleg: que no és cinematogràfic però que conté excel·lents ocurrences i joc de paraules. I, a més, alguns moments musicals. Exceptuem, però, els que són cantats, especialment els d'aquelles escenes, francament inacceptables en què canta Marcelle Chantal. Hi ha quelcom, o millor dit, no hi ha en aquest film quelcom que no podem silenciar i amb el qual s'hauria de tenir molta cura. En els anuncis s'ha fet reclam sobre l'orquestra Rode, convinguda l'empresa del Maryland, o la casa editora, o qui sigui, que el seu nom havia d'exercir atracció sobre el públic. Aquest procedir no és acceptable, perquè l'Orquestra Rode apareix únicament brevíssims moments en el film i, p. tant, no hi té cap mena d'importància. Molts espectadors esperaven veure-la en la interpretació d'algunes de les seves creacions, i, com nosaltres, restaren defraudats.

L'Empresa del Maryland, responsable davant de la seva clientela, a la qual es deu, hauria hagut de vetllar sobre aquest aspecte de l'anunci,

Al Continent asiàtic

Ricard Boleslavsky, en dirigir per primera vegada Greta Garbo en «El vel pintat», la gran producció de la Metro Goldwyn Mayer que s'estrena demà, dissabte, al cinema Fèmi-

ha creat, segurament, la més gran de les seves produccions. L'acció d'«El vel pintat» comença en un poble alemany, amb escenes plenes de veracitat i pulcritud documental, per a seguir desenrotllant-se en l'imperi misteriós i immens del Sol Naixent.

Una dona europea transplantada a un món nou ple de terors i de misterioses solituds, unida a un metge esclau del sacerdot de la seva professió. El tema d'aquest film arriba a les més fondes i tenebroses il·lustracions de passions, i les quals Greta Garbo és artista inimitable.

Just amb ella, Herbert Marshall i George Brent realitzen, segurament, la seva més gran creació, com és obligat davant la categoria artística de l'estrella que secunden. Jean Hersholt, Katherine Alexander, Warner Oland i Cecilia Parker tenen també importants rols en aquest film, en el qual pot dir-se que tots els personatges tenen un relleu humà veritablement excepcional.

FRED ASTAIRE

el renom del ballari-actor que després d'haver-se fet mundialment popular amb «La carioica» del film «Volando hacia Rio Janeiro», ara va ballar de super-se amb el seu nou ball «El continental» (La dansa dels peons), el qual interpreta, acompanyat de Ginger Rogers, en el film «La alegre divorciada», estrenat ahir a l'Astoria.

a fi d'evitar que l'ingú no pugui donar-se a engany. Hem de suposar que aquesta anormalitat és deguda a oblit, ja que a altra cosa fóra sensiblement imperdonable. És absolutament necessari: — he hem dit manta vegades — que amb l'anunci s'orienti el públic, i se li ofereixi una idea del que ha d'anar a veure. Tot el que sigui contrari a això mereix un qualificatiu una mica dur.

Josep SAGRÉ

«Charlie Chan en Egipto»

Els antics tenien llurs problemes amb el servei igual que la gent d'avui. Durant les primeres dinasties, era costum que quan es moria un membre de la reialesa es mata-va un cert nombre de servents. Les mòmies dels pobres criats eren aleshores col·locades a la tomba reial per tal que al rei o a la reina no li manquessin domèstics a l'altre món. Com que els servents egipcis eren esclaus, no podien protestar de tan desagradable costum, però foren salvats de la constant possibilitat d'una mort inesperada gràcies al problema de l'escassetat de criats. In- truir bons servents comportava temps i treball, de manera que les noves dinasties decidiren substituir els servents per unes estatuetses de pedra, anomenades «Ushabti».

Era costum enterrar gran nombre d'aquests «Ushabti» a la tomba de cada alt dignatari difunt, punt que el nombre de criats que tingua una persona indicava la seva importància en aquest món. La tomba del Summu Amoti, de sang reial, forma part central de la pel·lícula Fox, «Charlie Chan en Egipto», un gran nombre de reproduccions autèntiques de «Ushabti» es veuen en aquesta tomba. Les petites estatuetses, cada una de sis polzades de llargària, són reproduccions de mòmies i no de criats vius, que corroboren la informació històrica que originalment s'usaven mòmies veritables.

Un misteriós assassinat que succeix durant l'obertura d'aquesta tomba forma la base de la trama de la pel·lícula que novament presenta Warner Oland en el paper de Charlie Chan, l'enginyós detectiu xinès. Tom Beck, «Papa Paterson», R. L. Cansino, Frank Conroy, Stepin Fetchit i d'altres apareixen en el repartiment.

«Charlie Chan en Egipto» crma part de l'excelsion program del Capitol, del qual és base «Nuestra hijita», el sensacional film Fox de Shirley Temple.

CINE FREGOLI

Segueix l'èxit esclatant de

NOVA VERSIO SONORA

Concessionari: J. COSTA. Barcelona.

TIVOLI

AVUI, NIT, ESTRENA en INAUGURACIO OFICIAL

Una grandiosa superproducció d'intensa emotivitat i alt sentit humà que arribarà al cor, de les multituds (En espanyol)

I el sensacional document gràfic d'apassionant actualitat

No és un film de curt metratge, és el reflex exacte de tot Abissínia — Escolteu el Negus en unes declaracions d'exaltat patriotisme!

Obrer català conscient: el teu diari és **LA HUMANITAT**

La conquesta sense glòria

Hi pot haver avui, en els italians no intorçats pel feixisme, l'estat d'esperit dels patriotes que veuen l'èxercit i el poble marçant cap a una gloriosa empresa? A les planes baixes i a les altes muntanyes d'Etiòpia, s'espera als soldats d'Itàlia la glòria que han de guanyar amb la sang?

Els italians, a Etiòpia, ho poden aconseguir tot, menys la glòria. Per bruts que siguin els soldats envaïdors i per esforços que facin i per victòries que obtinguin, la glòria veritable no serà per a ells. No ho serà ni la vermella glòria militar que omple els hospitals i els cementiris.

Hi ha massa desigualtat de mitjans de lluita. Hi ha massa putxança mecànica per part de l'èxercit italià. Qui en la guerra, té la superioritat esclafadora de les armes, la fa servir. Pot guanyar batalles, conquistar territoris, atxafar i exterminar l'enemic. Però la glòria no està al seu abast.

No volem dubtar que si les forces italianes que ara actuen a l'Àfrica haguessin d'actuar a Europa, ho farien amb igual coratge. Batent-se contra altres forces d'una putxança militar comparable, vencien gloriósment o serien gloriósment vençuts. La glòria i la victòria no són companyes sempre. En una empresa com la que a l'Àfrica s'ha iniciat, ni l'èxercit italià, ni cap altre èxercit europeu, té la perspectiva brillant i enlluernadora de la glòria humana.

No diuen els feixistes mateixos que és una guerra colonial? La cosa certa és que la guerra té per objectiu la colonització d'un poble. Les altres grans potències han fet també guerres així. Hi ha hagut en aquestes campanyes actes heroics i mèrits militars, barrejats amb revessos i desastres. Però mai no s'havia donat a una campanya colonial el caràcter d'una croada en què tot un gran Estat europeu s'alça espectacularment i vincula el seu destí i el seu honor a l'èxit de les armes.

Escipió l'Àfrica guanyà la guerra contra Cartago. Si l'hagués guanyada contra Etiòpia no seria tan famós, ni la vella Roma hauria vist en la victòria una consagració triomfal del seu poder.

Recordeu la guerra anglo-boer? Un anglès, Lloyd George, l'ha recordada no fa gaire. Amb orgull ha contat la seva actitud d'aleshores, contrària a l'acció del seu propi país. «Davant d'aquella guerra desigual —diu— jo sentia la mateixa impressió que sento quan veig un home fet i forçat hebreu-se-les amb un vailet. I el famós polític aplica els seus records al cas d'Itàlia i Etiòpia.

L'aventura feixista és començada. Volem suposar —contra el que creiem— que reixi del tot. Volem admetre que la terra etiòpica conquistada esdevindrà amb el temps una pròspera colònia italiana. Els conqueridors podrien mostrar-se satisfets, però no pas orgullosos. Haurien fet un guany, però no haurien assolit la glòria. I encara que a Mussolini li diguessin l'Àfrica, no ocuparia en la història d'Àfrica un lloc com el d'Escipió.

A. ROVIRA I VIRGILI

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior...	135.068'60
Sobrant recapitació present de bonitat...	3'
Per les llibertats...	2'
M. T. C. per als empresonats del 6 d'octubre...	2'
Roser Comas...	2'
Magi Jaume...	1'
J. A. B....	1'
Josepa Avel·lò Llorens i la seva companya...	6'
Pere Dalmau i família (setmana 33)...	3'
J. V. R....	5'
Angela Ramon...	23'
Coral...	5'
S. T. R....	2'
Josep Gironès...	2'
Francesca Giménez...	1'
J. T. R. (setembre)...	1'
M. C. A....	1'
Un matrimoni miravetà...	5'
Pere Saragossa...	2'
Vicenç Alansa...	2'
Els de la Poca Roba (vegada 28)...	3'
Joan Roca i família, de SANT ADRIA...	2'
Família Grau, de SANT ADRIA...	2'
Josep Barba, de SABADELL (8.ª vegada)...	1'
Amanda Quintana, de SABADELL (8.ª vegada)...	1'
Josep Barba, de SABADELL (8.ª vegada)...	1'
Mercè Semis, de SABADELL (8.ª vegada)...	1'
C. B. B....	3'
Gabriel Rota Terrades...	1'
El nen Emili Busquets (10.ª vegada)...	0'25
El sobrant de la subscripció per a la corona de Rafael de Casanova del «Centre Català Republicà d'Esquerra» del Districte IX...	25'45
Nena Mercè Casanova, en commemoració de l'Onze de Setembre...	1'

LA GUERRA!...

El món segueix amb apassionada expectació la guerra desencadenada a l'Àfrica Oriental. París, Moscou, Viena, New York, Buenos Aires, Barcelona, Shanghai, Madrid, Brussel·les, Roma... La Premsa és arrabassada de mans dels venedors. Els altaveus vibren amb la informació del moment. És la guerra que torna encesa pel feixisme. A l'Àfrica es lluita i es mor...

(Foto. Centelles)

EL SENYOR DEL RIF

EN L'EXILI LLUNYA DE LES ILLES DE LA REUNION

ABD-EL-KRIM PARLA... JO NO SOC UN INSURRECTE PERQUE SI...

L'APASSIONANT NOVEL·LA DE LA VIDA DEL SENYOR DEL RIF, EVOCADA A L'EXILI

(De l'enviada especial Souky de Cotte)

II
En el moment en què l'agressió italiana a Etiòpia planteja el greu conflicte de les nacions, a l'Àfrica musulmana i a l'Àfrica negra, hem cregut oportú donar a conèixer el parer del cap rifeny, senyor del Rif, Si Mohamed Abd-el-Krim, que per poc pren a França el Marroc, ja deu anys i que ara, com sabem els nostres lectors viuen a la Reunión.

En el primer article de l'enviada especial de Premsa, senyora Souky de Cotte, apareix Abd-el-Krim a l'exili blanc i silencios. Dividint la cadena dels records d'Abd-el-Krim, avui ens parla de la seva família, de la seva formació intel·lectual i guerrera i descriu la gènesi del gran conflicte contra Espanya.

Interessats a conservar les paraules exactes, amb totes les característiques de l'expressió del cabdill, el reporter li deixa, naturalment, tota la responsabilitat de les seves al·legacions amb relació a certes nacions i personalitats.

Abd-el-Krim continua parlant...

—Jo no vull pas restar, davant la història, com El Rogui, el Revoltat! Mai no he estat semblant cosa; jo era el defensor de la independència del Rif, que és ben diferent. M'han estigmatitzat, molestant-me com un vulgar Rogui i aquest mol no fa el mateix efecte com el crimenciu la meua cara amb un ferro roent. No se m'ha de confondre amb cap d'aquells rebels que manaven partides d'insurgents que tant agilitats el Marroc i que el marroquí Lyautey venç un per un. Ja sé que tant a mi com al meu germà, ens ha tractat com a salvatges. S'ha oblidat fàcilment i voluntàriament, que el nostre pare ens educà a l'Europa i que jo vaig educar-me a la Universitat de Fez, mentre que el meu germà fou alumne de l'Institut de Mèlaga i de l'Escola de Mines de Madrid.

«Conserveu còpia d'aquestes cartes, que són un testimoni de la simpatia i fins amistat, que sempre he experimentat per França. No obstant, els consells interessats m'han anat matant vegada les oïdes dels que volien que fes la guerra primer i, després, la resistència. El paper d'Espanya és força curiós. No hem d'oblidar tampoc les ofertes dels comunistes alemanys i les intrigues angleses. No he fet cas de ningú...

—Fins s'ha volgut posar en dubte —continua— els meus orígens. La nostra família, de la tribu dels Beni-Urghal, del Rif, és descendent dels Uàlids Si Mohamed Ben Abd-el-Krim, originaris de les riberes de la Mar Roja. Establerts al Marroc, cap allà el segle III de la Hègera — l'any 900 — la meua família s'establí al Marroc entre Targuist i la badia d'Alhucemes.

La joventut d'Abd-el-Krim

—Passarem la nostra infantesa i pubertat al costat del nostre pare i oncle, els quals ens instruíren. Més tard m'enviaren a Tetuan i a Fez per tal d'acabar els meus estudis, mentre que el meu germà Si Mohamed, com ja us he dit, anà a Espanya a completar els seus

El nostre pare, conquistat al Rif, un gran prestigi moral, polític i militar. El somni del nostre pare era convertir el seu país en un Estat independent amb tots els avenços del progrés: hospitals, urbanització, instrucció, etc.

En 1912, vaig ésser nomenat professor a Melilla, després capdell de la nostra aliboració del jou estranger. Per un moment vaig estar temptat davant la perspectiva de tornar la independència del meu país. Però així mateix us demano que quan jo us afirmo que després, enmig de reflexió, no he pensat mai més atacar els francesos, m'heu de creure. Ambdues declaracions són igualment sinceres.

Tornant a Fez, he de dir-vos que em va trair i la conseqüència de la seva traïció, fou el meu empresonament. Once mesos vaig estar a la presó, durant els quals vaig intentar la meua fuga. Però així mateix us demano que quan jo us afirmo que després, enmig de reflexió, no he pensat mai més atacar els francesos, m'heu de creure. Ambdues declaracions són igualment sinceres.

Tornant a Fez, he de dir-vos que em va trair i la conseqüència de la seva traïció, fou el meu empresonament. Once mesos vaig estar a la presó, durant els quals vaig intentar la meua fuga. Però així mateix us demano que quan jo us afirmo que després, enmig de reflexió, no he pensat mai més atacar els francesos, m'heu de creure. Ambdues declaracions són igualment sinceres.

Pren volum el conflicte amb Espanya

L'ex-germà emir conserva la seva calma i sembla acceptar l'adversitat puix que està escrit.

Ara és el meu germà qui parla: «Quant a mi, com a conseqüència dels experiments, vaig abandonar els estudis i vaig retornar al costat del nostre pare que cada dia veia aprofundir-se l'abisme entre els espanyols i ell. Espanya volia apoderar-se del Rif i el meu pare, a tot preu, estava disposat a defensar la nostra independència. El 1919, ens declarà formalment la seva intenció de refusar-se en la zona francesa, abans de veure els horrors d'una guerra. Però, finalment, el meu pare va veure'n la necessitat de rompre la seva neutralitat, aliant-se als caps rifenys que declaraven voler el Rif per als rifenys. Aleshores solament disposava de 105 homes equipats i disposats a batre's.

—Home! A veure si ens fareu creure que amb 105 homes es poden provocar desastres com el d'Anual i el de Xauen...

Aleshores, Abd-el-Krim, saltà i amb veu ferma féu:

«Podeu creure-ho! Fou amb 105 homes que començarem la nostra campanya. No heu d'ignorar que la població de les nostres muntanyes està tota armada. No trobareu un sol home que almenys no tingui en poder seu un fusell i molts d'altres.

«Després, a poc a poc, anaven creixent les nostres forces, davant l'efecte produït per les nostres victòries. Les tribus s'entusiasmaren a tal extrem que em nomenaren Cap suprem, Emir del Rif. D'aquí partíem la

llegenda que em presenta com un cap rebel, refusant l'obediència del soldat.

D'aquí ja en tornarem a parlar. Ara interessa recollir els meus records de les lluites contra Espanya, haig de fer comprendre, ara que hi som, el perquè Espanya volia apoderar-se de la nostra terra.

Ara interessa recollir els meus records de les lluites contra Espanya, haig de fer comprendre, ara que hi som, el perquè Espanya volia apoderar-se de la nostra terra. Espanya desitjava apoderar-se del subsof rifeny, les riqueses del qual són immenses. Heus ací la causa principal de l'agitació produïda entre les petites caïdes, caps de febles molinets, amb la intenció de tenir constantment preocupat el Soldat.

A poc a poc Espanya anava penetrant en territori del Rif. D'aquí partíem la primera concessió, creant una explotació, que establí a l'aviat una empresa econòmica en el nostre país, que vivia en plena anarquia. Per exemple, el 1904, abans de la Conferència d'Algèrcs, quan la revolució d'un individu conegut pel nom de Ojallil Zahony, que s'havia creat un petit regnat de Fez a Melilla, el qual expulsa als indígenes que el Soldat havia venut als estrangers, Espanya el recolzà. No posseïent Espanya altra cosa que un petit territori a Melilla, l'elementat Zahony resultava un element precís. Venia a ésser el guardià dels béns espanyols, és a dir, de les explotacions mineres. Fou bastant i això contrarià enormement Espanya.

Tampoc tingueren major èxit altres gestions intencionalment per a negociar la concessió sinó la venda de les mines. Quantes i quantes ambicions han desperatat el nostre subsof, malgrat i ésser exactament coneguda la seva utilitat.

Fins els traficants d'armes acudien davant la probable perspectiva d'apoderar-se de les mines. El meu germà, durant la seva estada a París, va seure obligat a rebre determinat traficant d'armes.

Gardiner, un vell mariner mercant anglès, va establir amb mi un acord. A Gardiner li interessaven molt les mines del Rif — heu de creure que el nostre subsof és una catifa d'or! — i jo li vaig concedir elevats interessos en les esmentades i ja famoses mines. A canvi d'aquesta concessió, ell em proveïria d'excel·lents fusells, bombes, metralladores, artilleria de campanya, els famosos morters Stock i fins a tot. Amb la signatura del meu germà, Si Mohamed n'hi havia prou per a trametre'n a les nostres costes tot el que promés. He de dir-vos que això no ho considerava pas com un bon negoci, car ens facturava a 600 francs els mateixos fusells que nosaltres adquiríem per 100 al mateix Marroc, gràcies al contraband que uns mercaderes havien establert a Casablanca.

(Continuarà)
Copyright Opera Mundi
(Prohibida la reproducció)

Llegiu demà, a la secció de Lletres la interessant conversa sobre Poesia tinguda amb el poeta García Lorca, pel nostre col·laborador Jordi Jou

Damià Costa	1'	M. S. A., de GIRONA, per 8 vegada:	2'
Joan Orris	1'	Joan Barneda	2'
Victòria Fornaguera	1'	Antoni Bruñac	0'50
Joan Güell	0'50	Joan Barba	0'50
Pere Riera	2'	A la memòria de Companys i Consellers	1'
Joan Casades	1'	A la memòria de l'avi i Consellers	2'
Francesc Ordeix	1'	Benet Torrells	3'
Joan Pous	1'	Andreu Barbi	1'
Pere Bartés	1'	F. Alexandri	1'
Martí Coma	1'	Antoni Llauredó	0'50
A. Planes Subirana	1'	E. Boscà	0'50
Lluís Castell	1'	Jaume Feliu	1'
Narcís Serra	1'	Enric Ribas	1'
Alfons Mauri	1'	Un de nou	1'
Josep Torallas	1'	Un ex-pres	1'
Josep Fayol	1'	Joan Niell	1'
Miquel Solé	1'	En Pep de Cassa	1'
J. V.	1'	Jaume Casanovas	0'50
Joan Mateu i muller	1'	Jaume Rondon	0'50
Maurici Vilajosana	1'	Domènec Sanchis	1'
Joan Oriols	1'	Conrad Niell	1'
Maria Mir	0'50		
Miquel Calabuig	0'25		
Miquel Solé	0'50		
Antoni Salomó	0'50		
P. Català Serra	1'		
Melitó Campalans	1'		
Vicenç Calabuig	0'50		
Josep Pons	0'50		
Vicenç Fajardo	1'		
Leonard Gómez	1'		
Joan Pujol	1'		
Pere Riera	0'50		
M. C.	1'		
Joan Güell	0'50		
Nicòlaus Portavella	1'		
Joan Casades	2'		
Francesc Ordeix	1'		
Joan Pous	1'		
Jacint Valdeperez	1'		
Victòria Fornaguera	1'		
A. Planes i Subirana	1'		
Lluís Castell	1'		
Narcís Serra	1'		
Josep Torallas	0'50		
Alfons Mauri	0'50		
Pius Català	2'		
Francesc Sircart	1'		
Un grup d'Esquerrans del dipòsit de Màquines de	0'50		

CONTRA ELS ATACS AERIS

Als habitants de Gibraltar se'ls ha fet un d'aquests darrers dies una demostració de com han de comportar-se en cas d'un atac de gas per homes i dones d'acord amb els exercicis de salvament. Una demostració (Express-Foto)

Heus ací la jove esposa del vencedor de Max Baer, Joe Louis, la qual contragué matrimoni poques hores abans del combat

(Foto. Keystone)

En obsequi a les entitats de Cultura Popular

Dissertació i recital de poesies — García Lorca — Margarida Xirgu

L'Ateneu Enciclopèdic Popular invita els obrers a assistir a la dissertació i recital de poesies de F. García Lorca, que amb col·laboració de l'excelsa actriu Margarida Xirgu donarà el propi autor demà, dia 6 d'octubre, a les onze del matí, al Teatre Barcelona.

Aquest acte ha estat organitzat per la Secció de Literatura i Belles Arts de l'A. E. P. i per indicació expressa de García Lorca es dedica als obrers de Barcelona, que constitueixen les Entitats Culturals de Barcelona. L'acte serà radiat. Per invitacions adreueu-vos a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, Carme, 32; Ateneu Politecnium, Alta de Sant Pere, 27 o en qualsevol altre Ateneu Popular de la ciutat.

El conflicte tèxtil cotoner

Madrid, 4. — Aquesta tarda ha estat a la Cambra el conseller de la Generalitat de Catalunya senyor Jover Nonell, acompanyat d'alguns alcaldes, entre ells els de Sant Vicenç dels Horts i l'Hospitalet, i amb una comissió d'obrers que treballaven a les fàbriques de la Unió Industrial Cotoner, fàbriques que estan parades i provoquen, en conseqüència, l'atur forçat dels obrers que hi prestaven els seus serveis. Venen a demanar la intervenció del Govern per a la solució del conflicte, que afecta 4.000 obrers.

El senyor Jover Nonell ha dit que un grup de fabricants està disposat a atendre les fàbriques i constituir una Societat, però que el propietari no ha d'acondicionar l'arrendament i, a més, desitgen que es dictin normes per a la regulació de la indústria tèxtil cotonera.

TE LA PARAULA EL MINISTRE D'INDUSTRIA

Madrid, 4. — Els comissionats catalans amb el senyor Nonell han visitat a la Cambra el cap del Govern. En abandonar el despatx de ministres, el senyor Jover Nonell digué als periodistes que el senyor Chapaprieta els havia dit que, prescindint de les idees que cadascú tingués sobre l'economia dirigida, ell acceptava el que proposés el ministre de l'Indústria. Si es creu que s'ha d'anar a la regulació de la indústria tèxtil cotonera, i aquesta és desitjada pels interessats, pot ésser una solució per a la crisi que sofreix aquesta indústria.

El senyor Jover Nonell visitarà demà, a les dotze, el ministre de la Indústria per tal d'exposar-li aquesta qüestió.